

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

39. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

2. ŘÍJNA 2011

Z obsahu:

Nárek změni víra ve zpěv chvály

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
14. září 2011
- strana 2 -

**Apoštolka úcty
k Ježíšovým Ranám (7)**
Giandomenico Mucci SJ
- strana 4 -

**Ježíšova poselství
P. Ottavioli
Michelinimu (10)**
- strana 5 -

Svatý archanděl Michael
Antonio Borelli
- strana 7 -

Boží andělé
Antonio Borrelli
- strana 8 -

Proč právě ty
Gherardo Leone
- strana 9 -

Čistota srdce
Eligius Leclerc OFM
- strana 10 -

**Tajemství jednoho
obrácení (dokončení)**
Johannes Marten
- strana 11 -

Willem Rottermond (1701-1755): Sv. archanděl Michael, Koblenz

Editorial

„Dělejte nadále, čemu jste se od mne naučili, co jste ode mne převzali, pak Bůh, dárce pokoje, bude s vámi,“ říká nám dnes svatý Pavel. Ale co se stane, když tomu tak nebude? Ostatní biblické texty této neděle hovoří právě o takové tragické alternativě. Smutná píseň Izaiášova Přítele to líčí velmi názorně: Jelikož jeho milovaná vinice místo hroznů plodí jen trpká pláňata, strhne Pán její ohradu, rozšlape ji zvěř a poroste v ní trní a hloží. Doporučuji každému, aby si 5. a 6. kapitulu Izaiáše přečetl celou. Zděsí se, protože bude mít dojem, jako by prorok žil právě dnes. Hospodin oznamuje, že z posvátného stromu zbude jen pahýl, ale z toho pahýlu pak bude svaté semeno. Boží království bude odňato národu, který neodevzdává včas ovoce, a bude dáno jinému národu. Toho jsme dnes už živými svědky: tradiční křesťanské národy se propadají do novodobého pohanství a Boží království se vzdmáhá tam, kde Krista poznali teprve nedávno. Trní a hloží, které bují tam, kde měly zrát hrozny, to je projev hluboké krize víry. Konkrétní podobou takového hloží je také záplava nehorázných reformátorských požadavků, které rozvracejí Boží Církev. Odkud se vzaly tyto požadavky?

Lidem, kteří už dávno přestali žít důsledně podle víry, přestala vyhovovat Církev, která takovou důslednost právem požaduje. Potřebují jinou církev, vstřícnější, poddajnější, „lidštější“. Důsledné praktikování víry se netýká jen nějakých morálních příkazů a zákonů. Takové trvalé morální normy jistě existují a jsou nezbytné. Život podle víry však zahrnuje také závazné prostředky a způsoby, jak čerpat nezbytné milosti a sílu potřebnou k našemu putování tímto slzavým údolím k nebi. Jestliže tyto milosti a síly nejsou náležitě čerpány a využívány, dojde k podobné situaci, jako když se poutník nesytlí dostatečně potřebným pokrmem a nápojem, takže mu do-

cházejí síly: vytyčená trasa se mu začne jevit příliš náročná a chtěl by ji zkrátit, snížit, zjednodušit.

Krize víry tedy skutečně začala zanedbáním nezbytného pokrmu: opravdové a účinné veřejné i soukromé modlitby. Úkony vnějšího klanění se mohou jevit jako nepohodlné a zatěžující jen tomu, komu ze srdce vyprchala pokora a úcta. Jaké prosby však mohou stoupat ze srdce, ve kterém není hluboká pokora a úcta? Takové srdce se stalo vinicí, kterou Hospodář přestal ořezávat a okopávat. Bez hojné podpory jeho milostí a požehnaní není člověk schopný potřebného „duchovního výkonu“ a zmocňuje se ho duchovní zlenivělost, jejímž nejmarkantnějším projevem je nechota až neschopnost přinášet oběti. A přesně k takovému křesťanství se současní reformátoři veřejně přihlásili a chtěli by je prosadit. Jenže takové zpozdělé náboženství by se už rozhodně nemohlo jmenovat křesťanství, tedy následování Krista, protože nemá s Ježíšem Kristem nic společného.

Jaký příklad nám dává Kristus, kterého máme věrně následovat? Připomínají nám to katecheze Svatého otce, které jsou nyní zaměřeny právě k tématu opravdové modlitby. Při výběru příkladů ze Starého zákona přišly na řadu žalmy. Nejnovější katecheze nad první částí žalmu 22 obrací naši pozornost spíše než ke Starému zákonu přímo k Ježíši Kristu, kterého vidíme ve chvíli, kdy je dokonale obětován v poslušnosti k Otci. Jeho závazný příklad se za současné povážlivé situace v Církvi stává obzvláště naléhavým.

Svatý otec otevírá před naším zrakem nevšední pohled na nesmírné vnitřní utrpení, které doprovázelo fyzické trýznění Božího Syna. Zdá se, že nic z toho, co si vůbec umíme představit jako lidské utrpení, Otec nevynechal, aby dovršil míru jeho zcela dobrovolné oběti. I tento bolestný závěr Ježíšova života patří k cestě, na kterou nás zve, abychom na sebe vzali svůj kříž a následovali ho. Tento svůj požadavek

Dokončení na str. 13

Nárek změny víra ve zpěv chvály

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 14. září 2011*

Drazi bratři a sestry, v dnešní katechezi bych chtěl pohovořit o žalmu se silnými christologickými asociacemi, který se neustále objevuje ve vyprávění o utrpení Páně ve své dvojí dimenzi pokoření a slávy, smrti a života. Je to žalm podle hebrejské tradice 22. a podle řecko-latinské tradice 21., modlitba tklivá a dojemná, hluboce lidská a teologicky bohatá, která z něho činí žalm z celého Žaltáře nejvíce aplikovaný k modlitbě i ke studiu. Jedná se o dlouhou poetickou skladbu a my se zastavíme u její první části, která má charakter nářku, abychom si prohloubili některé významné dimenze prosebné modlitby k Bohu.

Tento žalm představuje postavu nevinného, který je pronásledován a obklopen protivníky, kteří chtějí jeho smrt, a on se utíká k Bohu v bolestném nářku, který v jistotě víry tajemně vyústí do chvály. V jeho modlitbě se střídají tísnivá skutečnost přítomnosti a útěcha minulosti v procítěném zpytování svědomí i vlastní zoufalé situace, v níž se nechce vzdát naděje. Jeho počáteční výkřik je výzvou adresovanou Bohu, který jako by byl daleko, který neodpovídá, a zdá se, že ho opustil.

Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?

Daleko jsi od mých proseb, od mého hlasitého nářku.

Můj Bože, volám ve dne - a neslyšíš, v noci - a nevšímáš si mě. (v. 2-3)

Bůh mlčí, a toto mlčení zraňuje duši prosebníka, který ustavičně volá, aniž by se mu dostalo odpovědi. Bůh se jeví jako velmi vzdálený, tak zapomně-

livý, tak nepřítomný. Modlitba žádá vyslyšení a odpověď, usiluje o kontakt, hledá vztah, který by poskytl útěchu a záchranu. Ale Bůh neodpovídá, volání o pomoc se ztrácí v prázdnotě a opuštěnost se stává nesnesitelnou. Nicméně prosebník našeho žalmu ve svém křiku třikrát volá Pána „můj Bože“ v krajním úkonu důvěry a víry. Přes všechno zdání Žalmista nemůže uvěřit, že by pouto s Hospodinem bylo zcela přerušeno. Zatímco se ptá na důvod domnělé a nepochopitelné opuštěnosti, tvrdí, že „jeho“ Bůh ho nemůže opustit.

Jak známo, počáteční výkřik žalmu *Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil* je uveden v Matoušově a Markově evangeliu jako výkřik, který vydal Kristus umírající na kříži (srov. Mt 27,46; Mk 15,34). Vyjadřuje celou opuštěnost Mesiáše, Božího Syna, jenž právě prochází dramatem smrti, která je úplným kontrastem pro Pána života. Takřka všemi svými opuštěn, zrazen a zapřen svými učedníky, obklopen těmi, kteří ho napadají, je Ježíš pod drtivým břemenem svého poslání, které má uskutečnit pokořením a zmarem. Proto křičí k Otci a jeho utrpení přejímá bolestná slova žalmu. Ale jeho křik není beznadějí, stejně jako není beznadějí křik Žalmisty, který ve své prosbě prochází mučivou cestou, jež nakonec ústí do perspektivy chvály, důvěry v Boží vítězství.

Povzbudivé historické zkušenosti

A protože podle židovského obyčeje citovat žalm znamená odkazovat na celou skladbu, drásající Ježíšova modlitba se i přes trvajících tíží jeho nevýslovného

Dokončení na str. 12

Dar pravé svobody

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

**Boží království bude dáno národu,
který ponese jeho ovoce.**

Vinice je vzácný a drahocenný sad. UVědomujeme si to nejvíce v době, kdy hrozny dozrávají a bohatou úrodou odměňují vinaře za celoroční práci. Není divu, že Pán se znovu vrací k tomuto tématu a k tomuto obrazu.

Dnešní, už třetí podobnost vinici je však ze všech nejsmutnější, je doslova tragická. Tvůj Pán tu s nesmírnou bolestí v srdci staví před oči svému vlastnímu národu jeho minulost i budoucnost, která už vlastně začíná. Již za několik dní bude skutečně zabit Hospodářův Syn a Dědic a zanedlouho nato se vyplní doslova a do písmene Ježíšova předpověď o nelitostném osudu, který postihne zlé vinaře. S jakou bolestí v srdci pronáší Pán své marné varování tváří v tvář těm, kteří byli vyvolení mezi všemi, a přece právě pro ně i ta nejvyšší možná oběť zůstane nakonec marná!

Pánovo podobnoství se netýká jen Izraele. I tebe staví před hluboké tajemství lidské svobody: Bůh se vydává na pospas rozhodnutí svého tvora, před kterým i Všemohoucí se svou nekonečnou obětí může zůstat bezmocný. Ačkoliv zná dopodrobna všechny možné důsledky, chtěl tě vybavit darem svobody, který ti umožňuje oběť jeho lásky buďto přijmout, nebo také zcela odmítnout. Tak velice spoléhá jen na velikost a přesvědčivou výmluvnost a moc své dobroty a milosrdenství. Přímou úzkostlivě se vyhýbá jakémukoliv nátlaku i náznaku přinucení. Vsadil vše na to, že sám pochopíš, uznáš a oceňuješ jeho nesmírnou starostlivost a nejlaskavější péči, že přijmeš a osvojíš si záměr a nejvznešenější cíl, ke kterému jsi povolán podle jeho plánu, jaký s tebou má a od věčnosti nosí ve svém Srdci. Nejsi snad jeho nejzamílovanější *vinici*? S největší pečlivostí ji obdělával, okopal, zkypranou a bohatě zavlaženou osadil tou *nejušlechtlejší révou*. Postaral se i o její bezpečnost, obehnal ji zdí a zbudoval ochrannou věž, všechno, co bylo potřeba, důsledně připravil a tuto vzácnou vinici pak svěřil tvoyi péči. Co měl ještě udělat, a neudělal, aby zajistil tvé blaho? Domníváš se snad, že je to příliš, jestliže od tebe očekává podíl z tvé sklizně? Nemusíš se vůbec obávat, že bys mohl přijít zkrátka. Až budeš jednou skládat účty ze svého správčování, přesvědčíš se, že si nic z toho nenechává pro sebe, ale ukládá ti tvé výnosy na nekonečný úrok, že každé tvé dobro dokáže investovat způsobem, který překračuje vše, co si jen můžeš představit.

Ale to všechno záleží jen na tvé ochotě a dobré vůli. Máš úplnou svobodu, zda budeš či nebudeš odvádět výnos, zda budeš o vinici pečovat, nebo ji necháš ladem, otevřeš ji tak, že ji budou *obírat všichni, kdo chodí kolem, bude ji pustošit kanec z lesa a spásat polní zvěř*. Jestliže začneš pyšně přehlížet práva Hospodáře, pak ti bude každá připomínka jeho nároku, jeho laskavosti a péče připadat, jako by to byl projev nepřátelství. Ti, které pošle, aby ti tlumočili jeho vůli, budou ti stále více nepřijemní a bude se ti zdát, že tě ohrožují. V blahové naději, že si můžeš přivlastnit celou vinici, že celé dědictví bude tvoje, aby sis mohl sám rozhodovat o tom, co se sluší a patří, můžeš nakonec dojít tak daleko, že i Hospodářova Syna vyvlečeš ven a zabiješ, a to i opakovaně. Co jiného je každý těžký hřích? Jestliže si usmyslíš, že na něj vztáhneš ruku, ani v tom ti Ježíš nebude nijak bránit, tak jako nijak nebránil zatvrzelým odpůrcům v jejich počínání, když svým podobnostvím oznamoval svou vlastní, ale pak také jejich budoucnost. Nakonec oni sami vynesli výrok nad svým osudem: *Zlé bez milosti zahubí a vinici pronajme jiným.*⁽¹⁾

Viš, kolik je vinic, ze kterých byl Pán takto vyvlečen? Dobrý výnos z vinice tvého srdce by mohl alespoň něčím přispět k úhradě těch nedozírných škod, nad kterými jeho Srdce pláče, jako plakalo nad budoucí zkázou milovaného, ale nevděčného města. Pán nepláče kvůli svému krutému osudu. Sám si ho zvolil, aby tě získal a zachránil. Pláče pro ty, které jeho láska místo spásy nakonec jen zavalí a rozdrťí jako *kámen, který stavitelé zavrhl*.

Jak tedy využiješ své svobody? Prohlédni si dobře svou vinici. Co se tu rodí? Nejsou to ve skutečnosti pouze odporná pláňata? Když Pán čeká, že ponese hrozny, proč přináší plané plody? Vyžeň sám zlé vinaře, kteří se tu zabydleli: odvrhni pychu, která ti brání podřídit se Pánově vůli, potlač sebelásku, která tě naučila měřit všechno svým vlastním prospěchem a potěšením, vyžeň kance a polní zvěř a obnov hradby bdělosti, sebekázně a odříkání. Neboj se, že o něco přijdeš, naopak, *Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, naplní tvé srdce, aby – spojeno s Pánem – mělo zájem o všechno, co je správné, nevinné, co je milé.*

I kdybys Hospodářova Syna stokrát vyhnal ven, dokud žiješ, je připraven vrátit se a znovu zúrodnit tvé srdce. Přijmi jeho velkodušnou nabídku: *Pane, vrať se. Ochraňuj, co Tvá pravice zasadila, výhonek, který sis vypěstoval. Už od Tebe neustoupím!*⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 21,41; ⁽²⁾ srov. resp. žalm 80.

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 5,1–7

Zazpívám píseň svému miláčkoví, píseň svého přítele o jeho vinici. Vinici měl můj přítel na úrodném svahu. Oplotil ji, očistil od kamení, osázal ji ušlechtilou révou. Uprostřed postavil věž, i lis v ní vyhloubil: čekal, že ponese hrozny, ona však plodila pláňata. Nyní tedy, obyvatelé Jeruzaléma a judští mužové, suďte mezi mnou a mou vinicí! Co jsem měl ještě udělat své vinici a neudělal jsem? Když jsem čekal, že ponese hrozny, proč přinesla plané plody? Teď vám ukážu, co udělám své vinici: odstraním její plot, že ji spasou, rozbořím její zeď, že ji rozslapou. Udělám z ní pustinu, nebude ořezána ani okopána, vzroste v trní a hloží. Mrakům dám příkaz, aby ji nez kropily deštěm. Vinici Hospodina zástupů je dům Izraele, Judovci jeho milou sazenici. Čekal spravedlnost, a hle – nepravost, čekal právo, a hle – bezpráví!

2. čtení – Flp 4,6–9

O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši. Konečně, mějte zájem o všechno, co je pravdivé, co je čestné, co je spravedlivé, co je nevinné, co je milé, co slouží dobré pověsti, a o každou zdatnost nebo činnost, která si zasluhuje chválu. Dělejte i nadále to, čemu jste se ode mě naučili, co jste ode mě převzali, ode mě slyšeli a na mně viděli. A Bůh, dárce pokoje, bude s vámi.

Evangelium – Mt 21,33–43

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: „Poslyšte podobnoství: Byl jeden hospodář a ten vysázal vinici. Obehnal ji plotem, vykopal v ní jámu pro lis a vystavěl strážní věž, pronajal ji vinařům a vydal se na cesty. Když se přiblížilo vinobraní, poslal k vinařům své služebníky vyzvednout z ní výtěžek. Ale vinaři jeho služebníky popadli, jednoho zbil, druhého zabil, třetího ukamenovali. Hospodář poslal tedy jiné služebníky, ještě ve větším počtu než poprvé, ale naložili s nimi zrovna tak. Naposled k nim poslal svého syna; myslel si: „Na mého syna budou mít ohled.“ Když však vinaři uviděli syna, řekli si mezi sebou: „To je dědic. Pojďme, zabijme ho, a jeho dědictví bude naše!“ A popadli ho, vyhnali ven z vinice a zabil. Až pak přijde pán té vinice, co asi s těmi vinaři udělá?“ Odpověděl mu: „Krutě ty zlosyny zahubí a svou vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou ve svůj čas odvádět výtěžek.“ Ježíš jim řekl: „Nečetli jste nikdy v Písmu: »Kámen, který stavitelé odvrhli, stal se kvádrem nárožním. Učinil to Pán a v našich očích je to podivuhodné.« (Proto vám říkám: Vám bude Boží království odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.“

Apoštolka úcty k Ježíšovým Ranám (7)

Text vypráví o duchovním životě prosté řeholnice z řádu Navštívení Panny Marie v Chambéry, která žila v letech 1841-1907: sestry Marie Marty Chambonové. Je to život skrz naskrz charismatický, původem, povoláním, nejvyššími mystickými zážitky, přijatý a naplněný zvláštním „posláním“.

Zvláštní milosti

Za tuto její velkou lásku k Bohu a bližnímu ji Bůh odměňoval mimořádnými milostmi. Kromě těch, o kterých jsme již mluvili, je to také milost čist v budoucnosti.

Ačkoliv vůbec neměla možnost sledovat světské události, poznala vítězství papežských odílů u Mentany (její představená se o něm dověděla až několik dnů poté v hovorně). Sestra M. Marta to připisovala oběti svatých Ran.

Předpověděla smrt Pia IX., jehož duše se jí zjevila po nějaké době, aby jí poděkovala, že její modlitby jí otevřely brány ráje.

Předpověděla masakry spáchané na kněžích a řeholnicích ve Francii během války r. 1878 a horory komuny a ujistila, že do Savojska toto pronásledování nezasáhne.

Protože se zvláště obětovala za komunitu, učinila také překvapující předpovědi, které představené přímo ohromovaly. Jedna z nich napsala: „Jednoho dne jsme byly přesvědčeny, že jedna novicka by měla praktikovat tři zvláštní body, ale protože jsme neměly ještě odvahu říci jí onen třetí, sdělily jsme jí jen dva. Ráno poté přišla naše privilegovaná sestra s velkou pokorou a vztkla nám toto opomenutí: »Moje matko, náš Pán říká, že pro duši sestry N. je nutné, aby aplikovala tři body.« Představená zůstala překvapená.“

Někdy se zdálo, že čte v lidském svědomí. Přinášela od Dobrého Učitele, jak říkala, rady, které se týkaly vnitřních záležitostí některých sester. Když je pak představená aplikovala v rozhovorech se sestrami, slyšela o nich často odpověď: „Mat-

ko, zdá se mi, jako by Pán četl v mé duši.“

Někdy to byla sama duše představené, která se stala pro sestru M. Martu jakoby průzračnou, a říkala: „Učitel mi řekl, abych se za vás modlila, protože se nacházíte v této duchovní situaci.“ Nebo: „Moje matko, jste překvapená touto věcí... Náš Pán říká, že není spokojen.“ A vždy odpovídalo pravdě to, co řekla. Protože představená se se svým nitrem nikomu nesvěřila, musela uznat, že se jedná o nadpřirozená vnuknutí.

Takové fenomény se prokázaly mnohokrát. Sestra M. Marta předpovídala osudy sester nebo chovaneček, které onemocněly, a představené byly upozorněny na jejich blízkou smrt. Zvykly si ptát se jí, když se některá nacházela v nebezpečí, a to i tehdy, když zaměstnání sestry M. Marty jí neumožňovalo sledovat nemocnou a umírající, ani vývoj jejího stavu, ale nikdy se nezmýlila v předpovědi jejího osudu. Ředitelka ústavu se svěřila jedné sestře: „Pokaždé, když jsem projevila starosti o některou nemocnou, sestra M. Marta mi řekla, jaký bude průběh její nemoci, a nikdy se nezmýlila.“ Měla jasné vidění smrti jisté 25leté sestry Klaudivy, mnišky tohoto kláštera.

V noci v září 1870 přebývala jak obvykle před Nejsvětější svátostí, viděla ji, jak bíle oděná nehybně stojí na oltáři a září krásou, obklopená blaženým duchy, a Ježíš jí řekl: „Nyní již **nezemře**.“ Krátce nato onemocněla a 20. května zemřela.

V roce 1878 jí byla překvapujícím způsobem oznámena smrt jejího mladšího bratra, který se jí zjevil a řekl jí, že šel přímo do ráje. Rok nato měla vidění smrti svého otce, pro kterou, jak řek-

Marie Marta Chambonová

la představené, prožila velkou bolest, při které jí bylo posilou, když duše zesnulého přišla a řekla jí: „Jsem šťastný, jsem obtížen zásluhami a bohatstvím svatých Ran Pána Ježíše.“

Po smrti dvou matek představených, které byly důvěrnice jejich tajemství, i když byla mlčenlivá a ponořená do skrytého života, přicházela k novým představeným, když jim měla sdělit, co jí Pán uložil. Pak se vracela a vůbec se nezajímala, zda tomu představené věnovaly pozornost, nebo ne. Po její smrti slyšely sestry často projevy lítosti představených, že se častěji neptaly této sestry, kterou si Pán tak oblíbil. Jistě to byl Boží plán, držet ji pokud možno skrytou a nepoznanou.

Její extáze

Po celý život od dětství se sestra M. Marta těšila z přítomnosti a společnosti nadpřirozených bytostí, které jí nicméně nevyrušovaly v její normální práci a každodenních zaměstnáních. V určitých chvílích života měla skutečné extáze. Byla to především zjevení našeho Pána ve stavu mimořádné slávy.

Stávalo se jí, že byla zcela pohroužena do Boha a zbavena

vnějších smyslů. To samozřejmě probouzelo zvědavost a zájem o její osobu.

Otázka, kterou jí sestry kladly s velkou naléhavostí, byla: „Viděla jste božského Učitele vlastním tělesným zrakem?“ Jedna její družka z noviciátu vyprávěla: „Zakazovala nám ptát se na to, ale jednou jsem to nevydržela a zeptala jsem se jí: »Vaše láska vidí našeho Pána, že?« Odpověděla mi: »Nevidím ho, ale jako bych ho viděla.«“

Nicméně když čteme rukopisy a zprávy o nadpřirozených jevech, nacházíme zde velmi jasné výrazy. Někdy zde stojí: „Viděla jsem Ho zrakem duše.“ Jindy: „Tentokrát jsem ho viděla tělesným zrakem.“

Některé sestry, které nemohly pochopit, jak je možné, že tak dlouho leží bez pohybu, bez dechu, jako mrtvá, chtěly provést zkoušky podobné jako v Lurdech na Bernadete Soubirousové: jednoho dne přiložily k její ruce hořící svíci tak blízko, že ji spálila, ale neprojevila žádné znamení bolesti. Jindy jí sestra hluboce bodla jehlou, ale opět zůstala necitelná.

Představená matka Františka Bretonová brala často do svých rukou ruce sestry M. Marty a jednou prohlásila: „Její ruce měly v sobě něco nehmotného, jejich dotyk budil úctu a dojímal duši hlubokým pocitem nadpřirozena; bylo to jako kontakt s jiným životem.“

V tomto stavu extáze se ocitla mnohokrát; během prázdnin v ústavě nebo v době odpoledního odpočinku bývala nadále v chóru, klečela bez pohybu a pokračovala v díkůčinění po svatém přijímání. Několikrát spadla na zem jako v bezvědomí a vrátila se k sobě po několika hodinách, jako by se probudila z hlubokého spánku. Jednoho dne ji přenesly sestry na lůžko a zůstala 48 hodin v bezvědomí, ale její obličej byl zbarvený a měl nebeský výraz. Když se probudila, i když byla ještě slabá, hned se věnovala své práci, ačkoliv nic

nejedla a nepila. Jednou, když měla nést kříž při procesi a byla právě po extázi a cítila se slabá, chtěla svěřit kříž jiné sestře, ale Ježíš jí řekl: *Jak ti mám říkat „moje snoubenko“, když mě dávaš nést jiné sestře poté, co jsem ti právě prokázal takovou milost?* Síly se jí vrátily a ona absolvovala bez námahy svůj úkol.

Pouhé slovo „poslušnost“ jí vždy rychle vracelo k sobě: ihned se zvedla a čilá šla vykonat, co jí bylo uloženo.

Její duchovní pomocnice se jí zeptala: „Moje sestro, jak to, že Ježíš vás drží celé dopoledne v chóru, zatímco jindy vás nechá odejít?“ Odpověděla: „Když nemám nic na práci, nevím jak, odevzdám se... A pak nic nevidím, čas neexistuje, jsme spolu, jsme šťastni.“

Touha po nebi

Jak běžela léta, sestra M. Marta žila více v nebi než na zemi, jejím programem bylo jít do nebe a otevřít je skrze svaté Rány. Obracela se k Pánu se vzdechy: „Co tím získáš, můj dobrý Ježíši, že mě necháváš ještě žít? ... Dobrý Mistře, vezmi si mne.“ Pán jí odpovídal, jako odpovídal apoštolům: *Jdu, abych ti připravil místo.* A ona čekala v odevzdanosti, nicméně posilována viděními, která jí snad poskytovala předchuť ráje. Slyšela od Ježíše slova: *Země není ničím, moje dcero, celá země není ničím... Jen nebe je hodné tvé touhy... Pamatuj si, že patříš k velké rodině nebes, musíš své srdce umístit v nebi.* Jednoho dne viděla odloučení duše od těla a Ježíš jí vysvětloval: *Duše se vrací k Bohu, který je jejím počátkem, tělo se vrací ke svému principu, k zemi. Toto tělo bude oslaveno při všeobecném zmrtychvstání silou zásluh svatého lidstva a Ježíše Krista. Pak je probudím svou všemohoucností a duše budou šťastné, že sdílí blaženost s neoddělitelnými druhy svého ubohého pozemského života... Příliš málo oslavujete den své smrti! Je to den, kdy budete sklízet, co jste zaseli.*

Poznamenejme, že slova tohoto druhu, stejně jako mnohá jiná, nemohla být v žádném případě plodem mentality a duchovní úrovně pokorné služebné a negramotné sestry.

Sestra M. Marta zcela jistě již zde na zemi předem zakoušela radosti a jas nebes.

V rukopisech je poznamenáno: „Ona je stále uchválena pohledem na nesmírnou krásu... pohledem na nesmírná dobra, jakým se těší vyvolení... Má svým způsobem účast na jejich radosti... Její duše opravdu zakouší částku nebeských radostí... je jimi zahrnuta, ale jen mlčí tváří v tvář takovým zázrakům; jen její zářící tvář mluví místo ní a prozrazuje nevýslovnou radost, kterou na zemi nic nemůže vyjádřit.“

Ve zprávě z 27. února 1873 čteme, že po zjevení Ježíše ve společnosti duší panen, které jmenoval jménem, viděla trůn Panny Marie. Své oči nemohla pozvednout výše než k jejím nohám, ale viděla takovou krásu, že nenacházela slov, aby ji popsala.

Není proto divu, že setrvávání zde na světě pro ni znamenalo opravdové mučednictví a že toužila připojit se ke svatým v nebi.

Zdá se, že o posledních Vánocích, které strávila zde na zemi, jí Ježíš upozornil na blížící se smrt a utrpení, které jí ještě čeká. Jedna sestra, která jí byla v chóru nablízku, slyšela, jak říká: „Ó můj Ježíši, to ne!... Všechno, jen to ne!...“ Tato věta byla vykládána v tom smyslu, že jí byla oznámena Boží nepřítomnost v poslední době života. Jen tato eventualita mohla vyvolat žádost trpitelky, která se nevyhýbala žádnému utrpení, žádnému umrtvování a žádné oběti, ale která se celý život radovala z jeho přítomnosti.

Od toho dne – říkají sestry – byla zahalena do velkého smutku, který jí již neopustil.

(Dokončení příště)

Preklad -lš-

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (10)

NOVĚ ZREVIDOVAT ZÁKLADY VAŠEHO ŽIVOTA

23. září 1975

Každý velitel vyššího stupně shromažďuje kolem svého pracovního stolu periodicky své pomocníky.

S nimi prohlíží, reviduje a studuje plány obrany i útoků proti nepříteli. Tyto plány jsou aktualizovány a přepracovány podle měnící se situace. Tak si počínají lidé, kteří mají společenskou odpovědnost.

Nuže, můj synu, něco takového musí tím spíše dělat ti, kteří v mé církvi mají přísnou a nevyhnutelnou povinnost připravovat nepřehledné zástupy mého vojska (všichni biřmovaní jsou mými vojáky) k obraně proti útokům duchovních nepřátel: démonům, světu a vášním. Týká se to celé hierarchie i místních církví, vést a řídit tuto bitvu, která trvá od stvoření lidí a bude trvat až do konce časů, připravovat je nejen k obraně, ale také k útoku!

Bitva, kterou mají svádět moji vojáci, je mnohem důležitější a nezbytnější, naléhavější než všechny války, které probíhají ve světě.

Je nejdůležitější, protože na jejím výsledku závisí věčný život nebo věčná smrt, je nejnaléhavější, protože dobře organizované a vedené síly Zlého chtějí zvítězit nad silami Dobra a jejich vítězství by byla rozhodující pro budoucnost Církve a světa, a to je důležitější, pokud nechtějí podlehnout v čase i na věčnosti. Mnozí matrikové a ochuravělí katolíci ztratili smysl svého života, upadli do krize víry, nakaženi prudkou vlnou materialismu. Protože jsou špatně vedeni, nedostatečně vycvičeni, porážejí je síly Zlého strašným způsobem.

Je třeba přiložit sekeru ke kořenům a mít odvahu podívat skutečnosti do tváře, pokud nemá me utonout.

Duchovní léky

Pane, zdá se mi, že je tu mnoho iniciativ, aktivit v Církvi právě k tomu aby se postavila hráz zlu.

Můj synu, aktivit a iniciativ, studií a setkání opravdu neschází, je jejich až příliš. Ale jak jsem řekl, je třeba přiložit sekeru ke kořenům, je třeba mít odvahu hledat pravou příčinu porážek v dnešním křesťanském světě. Staří nepřátelé podněcují zmatky a anarchii v mém mystickém Těle, mezi mými vojáky, mezi mými věřícími.

Léky pro odstranění duchovního zla mohou být jedině duchovní. Tyto léky jsem vám ukázal zářivými příklady svého života, umučení a smrti.

První lék, jistý a základní, je upřímné obrácení. Nikdo ať se tomu nediví, ani věřící, a tím méně moji kněží.

Moji kněží ať začnou zpytovat svůj vnitřní život: jak mnoho je toho, co musí napravit!

Napravit sami sebe, aby mohli napravit druhé a posvětit je. Méně neúčinné četby, méně televize a zábavy, více rozjímání, modlitby, více úcty k mojí a vaší Matce, více eucharistického života.

Synu, mnoho kněží se Mnou jedná jako s obyčejným předmětem. A přece Já, Ježíš, věčné Slovo, Bůh jako můj Otec, jsem reálně přítomen v Tajemství lásky, v tajemství víry.

Vnitřní zúrodnění

Jestli moji kněží budou mít odvahu položit ruku na pluh a začít se svým vnitřním zúrodněním, Já budu s nimi, pomohu jim, povedu je, budu je těšit, aby nezradili svá svatá předsevzetí, a velká bude také pomoc mé Matky.

► Od této chvíle, můj synu, – pověz to svým spolubratřím kněžím – je třeba zahájit velkou reformu očišťování, obnovy nadpřirozeného charakteru mé Církve, jejíž velká část zpohanštěla.

Proto by se moji kněží měli setkávat, vypracovat v bratrské spolupráci plány obrany mé Církve, osobní i společenské.

Ať se nebojí: Já budu uprostřed nich. Dám jim poznat své cesty a své myšlenky. Po těchto mých cestách je povedu.

Řekni jim to bez obav a beze strachu: hod' své malé semeno a pros, aby nepadlo na vyschlou, ale na úrodnou půdu.

Žehnám ti, miluj Mne!

STÍNY, KTERÉ ZAHALUJÍ MOU CÍRKEV

25. září 1975

To, co řeknu, není nic nového. Již dříve jsem zdůraznil, že mou Církev zahalují temné mraky.

Řekl jsem stíny, je jich několik, všechny se rodí z jediné příčiny: z **velké krize víry**.

Víra není lidský produkt, ale je to velký Boží dar, je to vzácný plod mého vykoupění, který pramení z mého otevřeného a milosrdného Srdce.

Já jsem život lidí, ale život je Světlo, které září v temnotách a které temnoty nepřijaly.

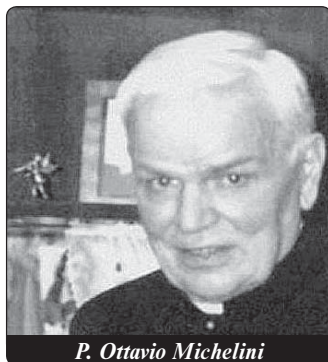
Život, mluvím o božském Životě, se může rozvíjet, zvětšovat, ale je možno jej také uhasit nebo oslabit, takže je zbaven vší síly a energie.

Moje mystické tělo je v krizi, zahaleno temnými stíny, tak jako když se zatemní nebe před bouří.

Moje Církev je v krizi, protože její údy dusí božský Život v kleštích materialismu, dusí vnitřní život víry, naděje a lásky.

Mluvil jsem o zhasnutých lampách, lampách, které hasnou: jsou to duše mnoha mých kněží a velmi mnoha věřících, ve kterých již nepulzuje a nevíruje božský život milosti.

K čemu je zhaslá lampa? K čemu je mrtvola? Ukládá se do země, aby se z ní nešířila

P. Ottavio Michelini

nebezpečná nákaza a smrtelné infekce.

Každý křesťan, a tím spíše kněz musí být zapálenou lampou ve světě zahaleném do temnot, aby vyzářovali světlo, aby svědčili o Mně, věčném Slovu, které se vtělilo, o Světle světa.

Jasnost a věrnost

K tomu je nezbytné žít vírou v její jasnosti a věrnosti.

Můj Náměstek o tom v posledních letech mluvil silným a osvětleným hlasem. Mnoho kněží a věřících nevěnovalo pozornost jeho slovům, nezřídka z nich učinilo předmět vtípkování a výsměchu.

Můj synu, jak bych neměl být hluboce roztrpčen takovým necitelným a nekajícím chováním?

Materialismus, který, živěn Satanem již dlouhá desetiletí, proniká a znečišťuje lidstvo, ve stále větším počtu duší zhasíná nenahraditelný dar víry, naděje a lásky, dar vnitřního života milosti, bez něhož se nikdo nemůže spasit.

Ano, v mém mystickém Těle jsou životné zárodky, známé nebo skryté mnoha očím, a budou to velmi plodné zárodky mé obnovené a očištěné Církve v současné poušti, protože jen tak se může obnovit má Církev dnes, kdy mnoho křoví, trní a hloží a uschlých ratolestí velmi znesnadňuje cestu dobrým.

Ale až se požár, který už doutná pod popelem, rozhoří a spálí všechny škodlivé věci, četné zárodky života získají plod-

nou půdu očištěnou od lidské pýchy, nečistoty a vší nepravosti.

Země jako kvetoucí a úrodná zahrada bude útočištěm pro lidi, kteří zmoudří a budou smířeni s Bohem a ve Mně i mezi sebou a budou žít v lásce a v míru.

Smysl života

Jak velice bych chtěl, aby kněží a věřící, osvobození od břemene, které je tíží a dusí, získali znovu smysl života a obrátili se ke Mně, Světlu a pravému Životu, vrátili se do domu Otce, který je očekává a miluje, i přes jejich zvrácenosti!

Proto tě žádám, uveď u kněží ve známost hořkosti, které zakouší mé milosrdné Srdce, a úzkost mého Otce, který vidí své děti odtržené od jeho lásky, jak krácejí do záhuby a vstříc smrti.

Ubohé duše, které jsem vykoupil, a jako opilé a zaslepené se potácejí v temnotách!

Neberou na vědomí, že pozemský život, dar Boha Stvořitele, směřuje k životu věčnému, neberou na vědomí, že je krátký a prchavý, že je jako tráva na poli, která rychle uvadá a usychá.

Moje ubohé děti! Pýcha, marňost a předsudky je zahalily takovými temnotami, že už nás nepoznávají.

Můj synu, nesmí se zanedbat nic, aby se opět získaly milosti pravého obrácení, protože – ještě jednou to říkám – mnozí potřebují obrácení.

Je třeba se modlit, mnoho modlit, obětovat utrpení a protiivenství. Jestliže přijmete s vírou utrpení, které je zaseto do života všech lidí, a s velkodušností je obětujete, stane se kvasem milosti a milosrdenství.

Ale času je již velmi málo: běda těm, kdo si ho neváží!

Žehnám tobě a všem, kteří jsou s tebou spojeni vírou a bratrskou láskou.

Miluj Mne, víš že tě miluji.

(Pokračování)

Překlad -Iš-

Pokračování projevů Bl. Jan Pavel II. zповědníkům uvedeme v příštím čísle Světla.

Redakce

V Novém zákoně je titul archanděl přiznán sv. Michaelovi. Postupně byl rozšířen i na Gabriela a Rafaela. Jen tato tři jména se nacházejí v Bibli. Michael znamená: „Kdo je jako Bůh?“ Je to nejvyšší hlava nebeského vojska, andělů věrných Bohu. Byl patronem pradávnej židovské synagogy, nyní je patronem Církve, která ho uctívá jako ochránce proti silám zla.

Jméno archanděla Michaela je v Bibli citováno pětkrát. Třikrát v Knize Daniel, jednou u sv. Judy a jednou v Apokalypse svatého Jana. Ve všech případech vystupuje jako nejvyšší hlava nebeského vojska v boji proti Zlému, který je v Apokalypse představen jako drak se svými anděly a který byl poražen a svržen z nebe na zem.

V jiných pramenech je drak uváděn jako anděl, který chtěl být tak velký jako Bůh. Byl svržen do propasti spolu s anděly, kteří se k němu připojili. Michael byl vždy uctíván jako anděl – Boží bojovník, oděný ve zlaté zbroji, v ustavičném zápase s démonem, který šíří ve světě zlo a vzpouru proti Bohu.

Kristova Církev mu ze stejných důvodů od počátku prokazuje zvláštní úctu a pokládá ho za představitele boje proti silám zla, který potrvá až do konce světa. Dante v Božské komedii umístil Lucifera až na dno pekla jako svrženého na zemi, kde se vytvořil obrovský kráter dantovského pekla. Kult se objevuje již v pohanském světě, kde je Michael pokládán za božstvo. V křesťanství je tento kult je hodně rozšířen na Východě, kde o tom svědčí četné chrámy a kláštery. V IX. století jen v Konstantinopoli bylo 15 chrámů a stejný počet jich byl i v předměstích. Celý Východ byl posetý jeho slavnými svatyněmi, kam přicházely tisíce poutníků z celého byzantského císařství a svátek tohoto archanděla byl slaven v různé dny.

Pod jeho ochranu byla svěřena i řeka Nil, je mu zasvěcen po-

Svatý archanděl Michael

hřební chrám v Kremlu v Moskvě. O kultu tohoto archanděla svědčí také názvy míst jako hora Svatého Archanděla, hora Svatého Michaela. Slavný chrám a klášter se nachází také v Normandii ve Francii, kam se úcta rozšířila v karolinské době.

Z nesčetných míst zasvěcených sv. Michaelovi v Itálii si všimneme těch nejslavnějších: v Tancia a v Gargano.

Biskupové z Puglie při procesi na Monte Gargano (dobová kresba)

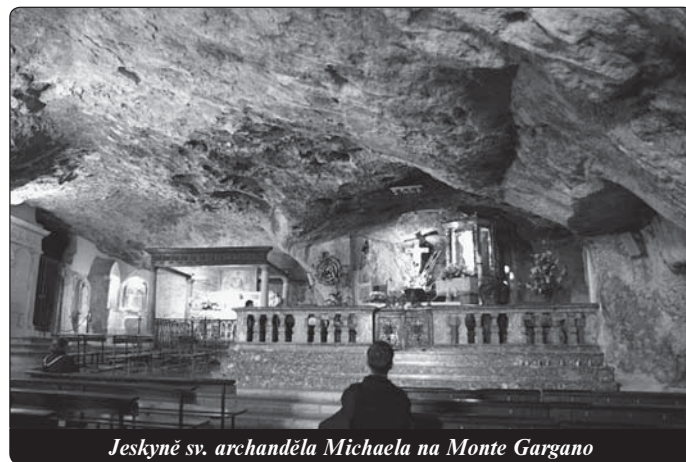
Na hoře Tancia byla jeskyně užívaná již v pohanském kultu, kterou Langobardi v VII. století zasvětili svatému Michaelovi. Brzy zde vznikl chrám podobně jako na Monte Gargano. Náboženská slavnost se zde konala hlavně 8. května a rozšířila se v římském vévodství a v Sabině hlavně vlivem benediktinského opatství ve Farfě, kterému Langobardi věnovali onu svatyni.

Nejslavnější je ovšem svatyně svatého Michaela na hoře Gargano. Její historie začíná již v roce 490, když byl papežem Gelasius I. Legenda vypráví, že jistý Elvio Emanuele, pán na Monte Gargano, ztratil nejkrásnějšího býka ze svého stáda a našel ho v nepřístupné jeskyni. Když viděl, že ho odtamtud nemůže vyvést, rozhodl se, že ho zastřelí šípem ze svého luku. Ale šíp, místo aby zasáhl býka, obrátil svůj let a zasáhl střelce do oka. Zraněný pán se obrátil na biskupa svatého Laurencia Maiorano v Sipontu (dnes Manfredonia) a vyprávěl mu o tomto divu. Prelát vyhlásil tři dny modliteb a pokání. Po třech dnech se u vchodu do jeskyně zjevil

svatý Michael a vzkázal biskupovi: „Jsem archanděl Michael a stojím stále před Boží tváří. Jeskyně je zasvěcena mně, já jsem si ji zvolil a já sám ji střelím. Tam, kde se skála otevírá, mohou lidé dosáhnout odpuštění hříchů... To, o čem budou žádat, bude vyslyšeno. Zsvět proto jeskyni křesťanskému kultu.“

Ale svatý biskup neuposlechl archandělovu výzvu, protože na hoře přetrvával pohanský kult. Po dvou letech, r. 492, obsadil Siponto barbar Odoakr (434–493). V této tísni se biskup a věřící spojili v modlitbě. Biskupovi se zjevil svatý Michael a slíbil mu vítězství. Během boje se skutečně zvedla prudká bouře a písek zároveň s kroupami zasypal barbary tak, že se dali na útěk.

Celé město spolu s biskupem vystoupilo na horu v děkovném

Jeskyně sv. archanděla Michaela na Monte Gargano

PROSBA O MODLITBU A OBĚŤ

Milí čtenáři Světla, možná, že jste už slyšeli o 40denním řetězu postu a modliteb za kněze, který právě probíhá na Slovensku. Začal na svátek Narození Panny Marie 8. září a bude končit 17. října 2011. Bylo by dobré tuto výbornou aktivitu bratří a sester ze Slovenska podpořit, prodloužit a uskutečnit také u nás v Čechách a na Moravě. Navrhují spojit se v modlitbě růžence (nebo alespoň desátku) v průběhu celého měsíce října. K tomu může každý přidat jakoukoliv formu půstu.

Všichni víme, že modlitba a půst velice prospívají těm, kteří je přinášejí, a také těm, za které se přinášejí. Jménem svým a jménem mnohých kněží Vám děkuji za účinnou podporu pro naši kněžskou službu.

P. Jiří Polásek, P. Jiří Ševčík

procesí. Biskup však nadále váhal vstoupit do jeskyně. Odebral se do Říma k papeži Gelasiovi I. (490–496) a ten nařídil, aby do jeskyně vstoupil spolu s biskupy z Puglie po vykonaném pokání a postu.

Všem třem biskupům se pak potřeťi zjevil svatý Michael a řekl jim, že zsvětý obřad již není potřebný, protože zasvěcení se uskutečnilo samotnou jeho přítomností. Legenda vypráví, že když biskupové vstoupili do jeskyně, našli tam rudě pokrytý oltář s křišťálovým křížem.

Biskup Laurencius dal u vstupu do jeskyně zbudovat chrám zasvěcený svatému Michaelovi, který byl posvěcen 29. září 493. Samotná svatá jeskyně nebyla biskupem nikdy vysvěcena a nese název „Nebeská bazilika“. Kolem chrámu a jeskyně vyrostlo městečko Monte Sant'Angelo sul Gargano. Langobardi, kteří založili v VI. století beneventské vévodství, pora-

Socha sv. archanděla Michaela na Monte Gargano

zili divoké Saracény na italském pobřeží 8. května 663. Toto vítězství připisovali sv. Michaelovi a šířili jeho úctu po celé Itálii, budovali kostely, šířili prapory a mince na oslavu svatého archanděla, která se slavila 8. května.

Svatá jeskyně se stala jedním z nejvíce navštěvovaných poutních míst spolu s Jeruzalémem, Římem, Loretou a Compostelou.

Monte Gargano navštěvovali papežové, vladaři, budoucí světcí. Na portálu je nápis: „Toto je působivé místo. Je zde dům Boží a brána nebes.“

Chrám je plný uměleckých děl, votivních darů, které svědčí o tisícileté poutnické účtě. Bílá socha svatého Michaela je dílem Sansovinovým z roku 1507.

Svatý Michael je patronem šermířů, zlatníků, lékárníků, drogistů, bednářů a v nové době radiologů a policistů. Je také ochráncem před nemocemi a bandity. Jako ochránce Církve vévodí z vrcholu Andělského hradu v Římě, který je znám jako pevnost papežů. Je zobrazován ve zbroji, jak poráží Satana. Svatý archanděl se mnohokrát zjevil, mezi jinými také zbožné portugalské ženě Antonii de Astonac, které slíbil ustavičnou pomoc a asistenci v životě i v očistci a doprovod při svatém přijímání devíti kůry andělskými každému, kdo se přede mší svatou pomodlí korunou k andělům, kterou jí sdělil.

*Pramen: Santi e beati
Překlad -lš-*

Památka Svatých andělů se připomíná v Římském martyrologiu 2. října již od roku 1670, jak stanovil papež Klement X. (1670–1676). Pravoslavná církev je slaví 11. ledna. Kdo jsou andělé a jaký mají vztah k nám lidem? Existence andělů je článkem víry, několikrát potvrzeným (Nicejský symbol, Konstantinopolský symbol, IV. lateránský koncil [1215], I. vatikánský koncil [1869–70]).

Všechno, co se týká andělů, je obsaženo v nauce zvané „angolologie“. Podíleli se na ní církevní Otcové a teologové, kteří zpracovali nauku o jejich stvoření, existenci, spiritualitě, inteligenci, vůli, úkolech, povznesezení a pádu. Je to tedy nauka dosti široká, ze které je možno uvést ve stručnosti jen základní věci.

Existence a stvoření

Stvoření andělů je uvedeno implicitně ve Starém zákoně v žalmu 148 (kosmická chvála), kde jsou vyzváni, aby spolu se vším stvořením velebili Pána: *Chvalte Hospodina z nebes, chvalte ho na výšinách! Chvalte ho všichni jeho andělé, chvalte ho všechny jeho zástupy... Vždyť on přikázal, a bylo to stvořeno.* V Novém zákoně se hovoří o andělech na mnoha místech a činí tak i sám Pán. Církevní Otcové neměli o jejich existenci nejmenších pochyb. Existovali jistě dříve než lidé, protože po pádu a vyhnání prarodičů byl postaven anděl k branám ráje, aby jim znemožnil každý pokus o návrat.

Spiritualita

Spiritualita andělů byla předmětem teologických úvah mnoha velkých Otců: svatý Justin a svatý Ambrož přisuzovali andělům tělo, nikoliv však takové, jako je naše, ale tělo bez váhy, tělo světelné. Svatý Augustin a svatý Basil v té věci váhali a nevyjádřili se jasně. Svatý Jan Zlatoústý, svatý Jeroným a svatý Řehoř Veliký mluví o ryzí duchovnosti. IV. la-

Boží andělé

teránský koncil a s ním učitelství úřad pokládá anděly za čisté duchy bez těla.

Pro svou duchovou podstatu a jednoduchost je anděl nesmrtný a neměnitelný. Nezaujímá místo v prostoru, může se však učinit viditelným tam, kde působí.

Nemůže se rozmnožit uvnitř téhož druhu ani rozdělit. Svatý Tomáš říká, že je tolik druhů andělů, kolik je andělů. Každý z nich se od dalších liší.

V Bibli se mluví o andělech jak o Božích poslech a vykonavatelích Božích příkazů. V Novém zákoně se objevují jako ryzí duchové. V židovské představě byli andělé blízcí hmotným bytostem, kterým bylo možno poskytnout pohostinství, a za ně se pak odvděčovali požehnáním a slibem prosperity.

Intelligence a vůle

Anděl jako ryzí duchová bytost nemůže být zbaven schopností inteligence a vůle, naopak, oni jsou v tomto směru mocnější než lidé, protože jsou čistí duchové. Svatý Tomáš Akvinský píše ve své *Summě teologické* široce o vysokém stupni a neomylnosti andělské inteligence.

Povznesezení andělů

Písmo svaté opakovaně hovoří o tom, že andělé se radují z patření na Boha tváří v tvář, protože blaženost, ke které jsou určeny nebeské bytosti, překračuje meze přirozenosti a je povahy nadpří-

rozené. V Novém zákoně dochází ke srovnání mezi anděly a lidmi. Cíl, k němuž jsou lidé určeni, není nic jiného, než dosažení toho, čemu se již těší dobří andělé, nazývaní také svatí, Boží synové, andělé světla, kteří jsou před Boží tváří a stojí u jeho trůnu. Všechny výrazy, které označují jejich blaženost, mluví o stavu, jakým byli obdařeni již v okamžiku svého stvoření.

Pád

IV. lateránský koncil definuje jako pravdu víry, že mnoho andělů zneužilo své svobody, upadli do hříchu a stali se zlými.

Svatý Tomáš potvrzuje, že andělé se mohli dopustit jen hříchu pýchy a někteří takto skutečně opustili řád stanovený Bohem, neuznali Boží svrchovanost a propadli hříchu pýchy, neposlušnosti a závisti. Nemohli se dopustit hříchů, které předpokládají vášně těla. Svatý Tomáš specifikuje hřích andělů jako úsilí stát se podobnými Bohu. Původně nejkrásnějšímu z padlých andělů dala křesťanská tradice jméno Lucifer (Světloňoš), což vyjadřuje jeho původní krásu a moc, které ho přivedly k velké pýše, takže ve vzepřel proti Bohu a strhl s sebou určité množství andělů.

Proti nim se postavilo vojsko ostatních andělů vedené Michaelem, došlo k veliké bitvě, ve které Lucifer a jeho druhové podlehli a byli svrženi z nebe. Lucifer se stal hlavou démonů neboli andělů pekla a symbolem nezkrtné pýchy.

Název Lucifer je odvozen z jednoho textu proroka Izaiáš (14,12–15), satiry na pád babylonského tyрана, kterou mnozí interpretovali jako popis nebeské vzpoury. Tak to také popisuje Dante (Peklo XXIV): „Jak jsi padl z nebe, hvězdo ranní, synu jitřenky! Jak ses zřítíl na zem, ty, který jsi napadl všechny národy! Myslel sis totiž ve svém srdci: vystoupím

na nebe a nad Boží hvězdy vztýčím svůj trůn...vystoupím k nejvyšším oblakům, budu podobný Nejvyššímu. Místo toho ses zřítíl do propasti, na dno hlubiny!“

Nebeské vojsko

Postava anděla jako symbolu nebeské hierarchie se objevuje od prvních dob křesťanství jako pokračování hebrejské tradice a jako přetvoření předkřesťanské představy. Podle nauky Dionýsia Areopagity jsou andělé rozděleni do tří hierarchií a každá z nich má tři kúry. První, nejvyšší hierarchie zahrnuje serafíny, cherubíny a trůny, druhá panstva, síly a mocnosti, třetí knížata, archanděly a anděly. Kúry jsou rozlišeny podle svých úkolů a jiných znamení. Podle Dionýsia jsou nejbliže Bohu serafové se třemi páry křídel, cherubové mají křídla zbarvená jako u pávů, mocnosti mají křídla zbarvená jako duha, knížata jsou andělé ve zbroji.

Bliže specifikováni jsou v Bibli archandělé jako nebeští poslové, kteří vystupují v klíčových bodech dějin spásy. O archandělu Michaelovi je řeč zde na předchozí straně. Archanděl Gabriel vystupuje jako Boží posel, který se zjevuje Danielovi, oznamuje narození Jana Zachariášovi a vtělení Božího Syna Panně Marii. O Rafaelovi hovoří kniha Tobiaš. V apokryfech je jmenován Uriel a jeho jméno se často vyskytuje v byzantské liturgii. Podle svatého Ambrože provázal malého Jana Křtitele na poušti.

Anděl strážný

Postava anděla strážce, který provází, vede a chrání každého člověka od narození až do smrti, je převzata z Knihy Job, ale mluví o ní i sám Pán Ježíš, když varuje před pohoršením maličkých, jejichž andělé stále patří na tvář nebeského Otce (srov. Mt 18,10).

V běžné mluvě slovo anděl označuje osobu s výjimečnými ctnostmi, dobrotou a čistotou a také krásou a dokonalostí.

*Pramen: Santi e beati
Překlad -lš-*

Proč právě ty, proč ty, proč právě ty? pronášel zpěvavým hlasem

bratr Masseo, když šel vstříc Františkovi, který vycházel z lesa po vykonané modlitbě ve dnech, kdy spolu pobývali v Porciunkuli.

Toto bizarní uvítání spojené s opakovanou otázkou, současně jakoby neúplnou, přimělo Františka, který byl ještě zcela ponořen do modlitby, k otázce: *Co tím chceš říct?*

A Masseo řekl přímo a rozhodně: „Nejsi krásný jako osoba, nejsi člověk velkého vědění, nejsi ani vznešený, a přece celý svět jde za tebou. Jak je to možné?“

Řeč tvrdá a drsná, drzá, která by jistě kdekoho vyprovokovala. Ale František, když to vyslechl, se zaradoval. Opakuje jako žertem otázku stejně zpěvně, jak byla položena: *Chceš vědět, proč právě za mnou, právě za mnou jde celý svět? A obrátil svou tvář k nebi a s velkým zápallem duše dodal tato slova: Oči nejvyššího Boha ... neviděly mezi hříšníky nikoho více opovrženého, nedostatečnějšího, žádného většího hříšníka, než jsem já... nenašly zpustlejšího tvora na zemi, a proto si mě vybral, aby zahanbil vznešenost, velikost, sílu, krásu a moudrost světa, aby bylo zřejmé, že všechna ctnost, všechno dobro pochází od něho a nikoliv od tvora.*

V knize *Kvítky svatého Františka*, kde se v desáté kapitole vypráví tato epizoda, je řečeno, že svou otázkou, tak nečekanou, chtěl bratr Masseo vyzkoušet Františkovu pokoru.

S určitou zlomyslností si mohl myslet, že tu otázku položil, aby měl vysvětlení pro jeho pověst. Byl to jeho věrný druh, důvěrný a zanícený.

Znal ho *intus et in cute* - na těle i na duchu, jako křehkého, stíhaného nelehkými nemocemi žaludku, jater, sleziny, zraku. Chce pochopit, proč tak zubožený má právě takový úspěch. Neodvažuje se naopak pomyslet, že by měl na mysli, třeba nevědomky, srovnání se svou osobou. Byl krásný,

Proč právě ty

vysoký, silný. A byl pokládán za „muže velké svatosti, diskretnosti a obdařeného milostí mluvit o Bohu“.

Františkova odpověď zanícená a inspirovaná otázkou, kterou vnímal jako žert, bratra Massea „zděsila“.

Je to překvapující reakce. Nejen pro velkou pokoru, kterou projevil František, ale protože se polekal zjevu, který si Bůh zvolil, aby ho postavil do protikladu k velikosti a prázdnotě světa a znehodnotil všechny lidské hodnoty: moc, krásu, moudrost, prestiž. To všechno je ničím ve srovnání s pravou podstatou věci.

Masseův úlek je pochopitelný, když uvážíme, že stojí před člověkem určeným k tak velkému poslání. Bratr, přítel, který se projevuje ve své propastné spiritualitě. A to jako reakce na jeho takřka důvěrný žert. Masseo patřil mezi ty Františkovy nejbližší, byl to ten, kterého si nejvíce vážil, kterého uvádí pochvalnými slovy v Zrcadle dokonalosti v kapitole 85, kde popisuje, jak má vypadat „dokonalý bratr“.

Je zajímavé sledovat celou Františkovu argumentaci. Chce od svých bratří dokonalost a vytýčuje její model nikoliv jako něco abstraktního, ale zcela

konkrétním způsobem, tím, že poukazuje na dary, které obdivuje u některého z nich.

Víru a chudobu u Bernarda; prostotu a čistotu u Lva; zdvořilost u Angela... „ozdobeného veškerou ušlechtilostí a dobrotou“; „přitažlivý vzhled a dobrý vkus Massea s jeho krásnou a zbožnou mluvou“; „mysl povznesenou ke kontemplaci... až k nejvyšší dokonalosti“ u Jiljiho; virtuózní řečnickou schopnost Rufina, který se modlil i ve snu; trpělivost Ginepra; fyzickou a duchovní sílu Jana; lásku Ruggera; „svatý nepokoj“ Lucida.

Je to seznam i pro dnešní dobu podnětný. Bratři mají být ti nejlepší z lidí v každém ohledu.

A neváháme říct, že u otce Pia se nacházejí Františkem vyjmenované vlastnosti všechny s výjimkou poslední: oné bratra Lucida, který nevydržel měsíc na jednom místě. Jakmile zjistil, že se stává oblíbeným, skončil a šel jinam.

Otec Pio neměl tento „svatý neklid“. Tvrdý noviciát byl pro něho jako pro všechny novice přechodem od svobodného, samostatného života k životu v podřízenosti vůle, přání, preferencí řádové řeholi, sankcionované představenými, s mnohým

El Greco (1541-1614):
Sv. František z Assisi

přemísťováním vhod i nevhod do klášterů po celé mnišské provincii, ke studiu, nebo jen z pouhé poslušnosti.

Řada cest, stěhování, změn, které ho stíhaly v prvních letech, ho tížily. Zdravotní problémy, které mu byly příležitostí „zakořenit se“ ve své Pietrelcině, jako by se vzpouzely, kdykoliv se z nějakého důvodu vracel do komunity.

Ale když některá duše, kterou z pověření představených vedl svými dopisy, požádala, aby jí byl nablízku v posledních dnech života, bez otálení k ní odjel.

Ocitne se ve Foggii a brzy nato v San Giovanni Rotondo, kde jsou duše, které ho čekají a kde je malé hodnotné stádo spjaté se svatým Františkem.

A to je také jeho *humus* - přirozený terén pro jeho povolání, který mu už navždy zůstane.

V exilu po kněžském svěcení mezi radostmi z božské přítomnosti a temnými hodinami vnitřní opuštěnosti a satanských útoků se všechno rázem změnilo, když mu představení svěřili delikátní nebo obtížné duše, které bylo třeba taktně, moudře a obezřetně vést.

Jeho duchovní osobnost se nyní maximálně rozvinula a vylučovala jakoukoliv pochybnost o jeho osobě. Byl pro tyto duše učitelem, teologem, rádcem, důvěrníkem. A odvážil bych se dodat: vnitřním lékařem a psychotherapeutem.

Dokázal také vstoupit do osobních důvěrných vztahů. To však bylo jeho poslání, které

Sv. František s bratrem Masseem káže ptáčkům

Čistota srdce

mu svěřili ti nejzkušenější otcově Augustin a Benedikt s plným přesvědčením.

Musíme připomenout, že v kázání při jeho primici otec Augustin řekl výslovně fráteru Piovi, který se stal otcem Piem: „Ty nejsi řečník, nemůžeš putovat a kázat. – Předpovídám ti, že budeš velkým zpovědníkem.“

A tak se také stalo, včetně všech vloh, které chtěl František vidět u „dokonalého frátera“.

Je to jeho žulová víra. A to i když se mu Pán nedával slyšet a on trpěl, prožíval úzkosti, cítil se opuštěný a ztracený, i tehdy, kdy se na jeho osobu snažely bouře, které ohrožovaly jeho službu.

Jeho absolutní chudoba. Nejen proto, že to žádala řehole jeho řádu a dosvědčovala jedním ze tří uzlů na cingulu františkánského hábitu. Ale pro naprostý nezájem o bohatství, které procházelo jeho rukama.

P. Pio

Prostota jeho chování. Byl vždy upřímný, bez umělých póz i slov. Měl přirozenou zdvořilost, když k němu přicházely významné osobnosti politiky, kultury nebo umění. Za některých okolností překvapoval svou jemností, s jakou jednal s věřícími.

Citlivost, s jakou pronášel slovo „čistota“ ve zpovědi, jako by o ně svými rty sotva zavadil, aby je snad neurazil.

Dokázal ocenit krásu. Řekl o sobě, že byl nejkrásnější z celé rodiny. Stačilo se podívat na tvá-

řatý František byl na cestě s bratrem Lvem. Když překračovali jeden potok, obdivovali čistotu vody a podníceni touto čistotou začali uvažovat o čistotě srdce.

František si všiml, že bratr Lev zesmutněl. Řekl mu: „Zdá se mi, že o něčem hloubáš.“

„Ano, kdyby nám byl dopřán kousíček z této čistoty, pak bychom měli bláznivou, překypující radost našeho bratra Pramene a nepřekonatelnou sílu vody.“

Ve slovech bratra Lva se skrýval hluboký stesk. Hleděl melancholicky na potok – obraz čistoty, která je člověku navždy odepřena.

„Pojď,“ řekl František a přitáhl ho k sobě. Vykročili opět na cestu a nějakou dobu oba mlčeli. Pak se František zeptal: „Víš, co je to čisté srdce?“

„Když si člověk nemá co vyčítat,“ odpověděl bratr Lev.

„Pak rozumím, proč jsi tak smutný. Člověk si má vždy co vyčítat.“

„Právě, a proto jsem se vzdal naděje na čisté srdce.“

„Ach, bratře Lve, věř mi, nestarej se tolik o čistotu srdce. Podívej se na Boha! Obdivuj ho! Raduj se z toho, že je, že je zcela a veskrze svatý! Děkuj mu za něho samého. Právě to je, můj malý bratře, čisté srdce. A tak přilneš k Bohu, nikdy se neobracej k sobě samému! Neptej se na to, jak si stojíš s Bohem! Smutek nad tím, že nejsme dokonalí a že v sobě nacházíme hříchy, je lidský, zcela lidský pocit. Mu-

ře jeho prasynovců, se kterými žertoval jako dobrý dědeček.

Musel mít nesmírnou trpělivost s neukázněnými dušemi. A tak trochu i s námi všemi, když jsme šli k němu ke zpovědi nebo jsme ho zatěžovali svými problémy, často směšnými, ale pro nás vždy těžkými jako

siš se dívat výše, mnohem výše. Je Bůh, Boží nekonečnost a jeho nezaměnitelná sláva. Srdce je čisté, když se nepřestává klanět živému a pravému Bohu. Přijímá účast na Božím životě a je tak silné, že se ho ve vši jeho bídě dotýká věčná radost z věčné nevinnosti Boží. Takové srdce je současně prázdné i přeplněné. Stačí mu, že je Bůh. Z této jistoty čerpá svůj pokoj a všechnu svoji radost. I svatost srdce není nic jiného než Bůh.“

„Ale Bůh vyžaduje, abychom usilovali o to, zůstat mu věrni,“ řekl Lev.

„Jistě, ale svatost nespočívá v tom, že uskutečňujeme sami sebe, a nespočívá v naplnění, které si sami opatříme. Svatost je nejdříve prázdnota, kterou v sobě najdeme, kterou přijmeme, a Bůh tuto prázdnotu naplní do té míry, do jaké se otevřeme jeho plnosti.“

* * *

Dopouštíme se často stejné chyby jako bratr Lev. Chceme se učinit dokonalými a příliš se zabýváme svými nedokonalostmi a problémy, svými proviněními, pocity viny, výčitkami. Místo toho bychom se měli stále více a více obracet k Bohu. On nás změní. Kéž bychom jen tušili, jak mohutnou sílu nese v sobě Boží přítomnost! Ustavičná pozornost na jeho přítomnost a bezmezná důvěra v něho pozvedají a očisťují tento svět jako nic jiného.

*Dienst am Glauben 1-3/2008
Překlad -lš-*

balvan, které nás děsily, trýznily, a on naslouchal, radil, řešil, konejšil.

I přesto, že rány jeho stigmat byly vždy otevřené a krvácely, vystupoval jako fyzicky robustní. Někdy se žertovně chlubil svou silou. Říkal, že by mu stačil jeden prst, aby odrazil protivníka.

Ani to nevypadalo, že by ho oslabovala nedostatečná strava. Jedl jen jednou denně, přicházel do refektáře a bylo dobře známo, že vidličkou odděloval ze svého talíře jídlo svým spolubratřím, zvláště mladším, kteří se už po něm žádostivě dívali.

Mimořádná byla jeho robustnost duchovní, která mu umožňovala celé hodiny naslouchat ve zpovědnici ženám a mužům, kteří vyznávali své hříchy, své viny, své zoufalé případy.

A také síla, s jakou P. Pio odrazil, porážel a drtil fyzické ďábelské útoky v určitých obdobích. Pokud jde o pozdviženou mysl bratra Jiljiho, tu nacházíme na všech stránkách jeho dopisů.

A ustavičná modlitba bratra Rufina byla vždy válečným koňem otce Pia.

Byl neporazitelnou hvězdou v lásce, s níž porážel překážky, které se zdály nepřekonatelné, aby vybudoval dílo úlevy v utrpení. Dokázal zajistit materiální potřeby tak velkého počtu lidí v obrovském okruhu své aktivity, ať už v nemocnici, nebo jinde. U otce Pia nacházíme všechny dary, které požadoval František od „dokonalého frátera“. A jistě nikoliv jen pro tento souhrn dokonalostí nebo jen kvůli nim přicházel za ním jako za Františkem celý svět.

Byl ve století úpadkového materialismu, nihilismu, lidsky scestných doktrín hmatatelným znamením Boží přítomnosti, kamenem, o který se klopýtá a který chtěly síly zla všemi prostředky sabotovat a potlačit.

Ale byl vyhledávaný, následovaný, milovaný těmi lidmi, kteří mu naslouchali, protože potřebovali vedení, jistotu a posilu. To je funkce, jakou mají světcí. Právě proto je Bůh probouzí. Jsou jeho svědky v každé době. Jsou oporou pro poslání Církve, jako svatý František z Assisi, „serafinský otec“ P. Pia z Pietrelciny.

La Casa Sollievo della Sofferenza 8/2011

Překlad -lš-

Myslím, že to byl velice důležitý krok směrem ke katolické církvi. Protože ihned jsem se začal zabývat celým paradoxem katolické víry. Náhle jsem chtěl přesně vědět, jaký je rozdíl mezi katolickým a evangelickým. Náhle jsem chtěl prožít, proč „Řím“ zastává postoje, které pro většinu lidí jsou neuvěřitelný skandál a na které biskupky ze severoněmeckého prostoru reagují nejraději „s pohrdáním“. Náhle jsem nechtěl přijímat jako samozřejmé, že se žehnáme svěcenou vodou při vstupu do kostela, že vpředu stojí svatostánek, že žijí kněží, kteří nejsou ženatí, a že existuje papežská neomylnost. Chtěl jsem vědět: Proč to všechno? A vysvětlit mi to neměl nějaký devětkrát chytrý církevní redaktor ze Süddeutsche Zeitung a také ne nějaký protestantský pastor. Chtěl jsem se od samotné katolické církve dovědět, proč je Bůh, který vidí lidi a náš svět tak a ne jinak.

Je to moje velké štěstí, že jsem během svého života poznal kněze, kteří moje otázky brali vážně a skutečně se namáhali, aby je zodpověděli. Zprostředkovali mi hlubší smysl liturgických znamení. Naučil jsem se, že každý symbol, každé jednání má svůj význam. Ptal jsem se na pojmy „hřích“ a „zlo“ a poznal jsem, že Církev má velmi realistický pohled na svět: jednou je zde na světě hřích a zlo a je také v každém z nás, stejně jako dobro a krása. Kdo to neuznává, ignoruje podstatnou složku lidství. Kněží, které jsem potkal, nepotřásali nade mnou hlavou ani zahanbeně nemlčeli, když jsem měl otázky k morálnímu učení Církve, nýbrž se snažili mi vysvětlit, jak velké jsou záměry, které má Církev přítom na mysli. Mnohé z toho, co se na Církvi kritizuje, ztratilo pro mě záhadnost a už nebylo postrachem, když mi to vysvětlili v širších souvislostech.

Rád jsem přijímal odpovědi na své otázky o víře také od evangelické církve. Ale vystříz-

Tajemství jednoho obrácení (dokončení)

Na mladého evangelika, který maturoval na benediktinském gymnáziu v Ettal, zapůsobila slova 34. žalmu, která uvádí svatý Benedikt ve své Řeholi: *Varuj se zlého a čini dobré, hledej pokoj a usiluj o něj!* Poznámela celý jeho další život.

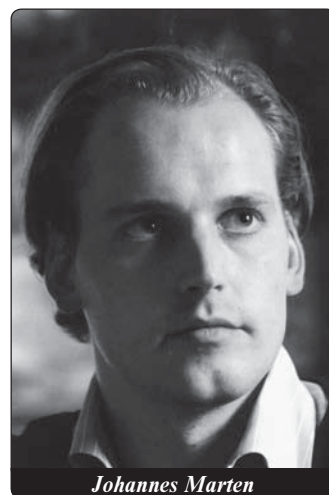
livěl jsem zkušeností, že mnozí evangelici svou víru raději relativizují, než aby se vystavili nebezpečí, že u někoho narází. Když se křesťanství opravdu vysvětlí, děje se tak na strašně nízké úrovni. Hamburská biskupka Jepsenová jednou zcela vážně navrhla, aby se kříží odňal jeho děs tím, že se na břevno místo Krista posadí hrající si dítě. Dlouho předtím, než jsem začal pomýšlet na konverzi, byly mi takové projevy nejen odporné, ale co horšího, byly pro mě velkou záhadou. Bránil jsem se také tomu, poslouchat stále stejná klišé od pastora, který hraje na kytaru, zve k tanci u oltáře a vnáší do bohoslužby přednášky se světelnými obrazy.

Ale bohužel tato klišé se mi v mnoha případech potvrdila. Na evangelickém Kirchentagu v roce 2007 patřila k vrcholnému bodu programu erotická bohoslužba, kterou pastor zakončil slovy: „Asi bychom my faráři měli s naším nejmilejším chodit častěji do postele,“ a přidal k tomu místo „Ahoj“ „Amen“. Evangeličtí křesťané toho musí vydržet opravdu mnoho.

Dospěl jsem nějak k bodu, že už jsem nechtěl snášet v kostele žádný „happening“, ani divoce sláтанou liturgii, ani zvláštní Special Event. Chtěl jsem jít v neděli do kostela a vědět, co mě tam čeká, místo abych zažil zlé překvapení. Čím častěji jsem chodil na skutečnou mši, tím více jsem pocítoval, jak mi liturgie dává sílu pro můj život. Přirozeně, že i dnes se těším na každé dobré kázání. Ale to pro mě nestojí v centru bohoslužby, ba co více, nepokládal jsem je v bohoslužbě za nezbytné.

To samozřejmě velmi zdrmatizovalo můj vztah k evangelické církvi. K tomu navíc

jako zatěžující přistoupilo poznání: to, co v protestantismu platilo za největší poklad, kázání a hudba, viděl jsem v katolickém kostele zpravidla v daleko lepším provedení a také daleko přínosnějším než u evangelických bratří ve víře. Ale moje konečné rozhodnutí ještě nepadlo. Chtěl jsem sám sebe podrobit dále zkoušce.

Johannes Marten

Asi rok před svou konverzí jsem šel proto na jeden týden do Ettal, abych utekl od práce a mohl se opět více věnovat sám sobě. Přijal mě P. Anselm, velmi zajímavý muž kolem osmdesátky. Hned první den mě pozval na procházku a hovořili jsme a diskutovali mnoho o všech možných otázkách víry. I když jsem se po četbě Řehole snažil hlouběji proniknout do křesťanství, mnoho otázek mi zůstalo nejasných. K čemu je úcta ostatků? K čemu je průvod Božího Těla?

Večer někdo zaklepal na dveře mého pohostinského pokoje. Když jsem otevřel, vtiskl mi P. Anselm do ruky knihu a popřál dobrou noc. Kniha se jmenovala „Sůl země“ a byl to rozhovor mezi Josephem Ratzingerem a Petrem Seewaldem. Již druhý den jsem ji celou přečetl a pus-

til jsem se hned do pokračování „Bůh a svět“. Cítil jsem, že přišel okamžik, abych svou objevitelskou cestu vedl dále jen v katolické církvi.

V knížce „Sůl země“ a v „Bůh a svět“ jsem se kromě toho naučil, že i kardinál se na svou církev dívá kritickým zrakem, že se hádá se svou vírou a nakonec ví, že ví velmi málo. Může to znít banálně, ale pro toho, kdo stojí vně katolické církve a vidí v katolické církvi zpravidla zcela přesvědčenou instituci, to není vůbec samozřejmé.

Čtvrtou neděli adventní roku 2002 jsem přistál za velkého lijáku na letišti v Mnichově a jel jsem půjčeným vozem směrem na Ettal. V malé kapli internátu mě přijali tři otcové a jeden přítel, který za dob mých studií byl ještě v klášteře novicem. Nebylo to biřmování v rámci bohoslužby, a za to jsem vděčný. Mohl jsem konvertovat na místě, kde měla moje cesta k víře svůj počátek, na místě ticha a modlitby.

Po biřmování jsem vyšel na vnitřní dvůr. Děšť ustal a místo toho začaly z nebe padat sněhové vločky. Přede mnou stála velkolepá kulisa kláštera s mohutnou ettalskou bazilikou a na krátkou chvíli jsem pocítil hluboký pokoj. Musel jsem pomyslet na Benediktovu Řeholi: „Hledej pokoj a usiluj o něj.“ A Bůh dále říká: „Ještě dříve, než ke mně zavoláte, říkám vám: Hle, zde jsem.“ Benedikt dále pokračuje: „Milí bratři, co může být pro nás více oblažujícího, než toto Pánovo slovo, které nás zve? Hle, ve své dobrotě nám Pán ukazuje cestu života.“

A já jsem zde stál a prostě jsem se z toho těšil. Všechno bylo dobré.

Vatican magazin 1/2009
Překlad -lš-

NÁŘEK ZMĚNÍ VÍRA VE ZPĚV CHVÁLY - dokončení ze str. 2

utrpení otevírá jistotě slávy. *Nemusel to Ježíš vytrpět, a tak vejít do své slávy?*, řekne Zmrtvýchvstalý učedníkům emauzským (Lk 24,26). V utrpení, v poslušnosti vůči Otci Ježíš překonává opuštěnost a smrt, aby dospěl k životu a ten pak dal všem věřícím. Po tomto vstupním prosebném výkřiku našeho žalmu 22 následuje bolestný kontrast, vzpomínka na minulost:

V tebe doufali naši otcové.

Doufali a zachránili je.

K tobě volali a byli vysvobozeni, v tebe doufali a nebyli zklamáni. (v. 5-6)

Ten Bůh, který se dnes Žalmistovi jeví tak vzdálený, je přece Hospodin milosrdný, jakého Izrael ve svých dějinách vždy zakoušel. Národ, k němuž prosebník patří, byl předmětem Boží lásky a může dosvědčit jeho věrnost. Počinaje patriarchy, pak v Egyptě a na dlouhém putování pouští, trvale pak v zaslíbené zemi při styku s agresivními a nepřátelskými národy až po tmou exilu celé biblické dějiny jsou dějinami volání o pomoc ze strany Božího lidu a spásných odpovědí ze strany Boha. A Žalmista se dovolává nezloonné víry svých otců, kteří „důvěřovali“ – toto slovo třikrát opakuje – a nikdy nebyli zklamáni. Nyní se ovšem zdá, že řetěz důvěryplných proseb a božských odpovědí je přerušen; situace Žalmisty jako by popírala dějiny spásy, a to činí přítomnou skutečnost ještě bolestnější.

Nezloonná víra a důvěra

Ale Bůh nemůže zradit sám sebe, a tu se modlitba vrací k líčení tíživé situace prosebníka, aby přiměla Hospodina ke smilování a k zásahu, jak to vždy v minulosti činil. Žalmista líčí sám sebe jako *červa a nikoliv člověka, na pohanu lidem, na potupu chátře* (v. 7), je předmětem výsměchu a potupu (srov. v. 8) a zraňován právě ve své víře: *Spoléhal na Hospodina, ať ho vy-*

svobodí, má-li ho rád (v. 9), říká jí. Pod výsměšnými údery ironie a pohrdání se zdá, jako by pronásledovaný ztrácel vlastní lidské znaky, jako trpící služebník popisovaný v Knize Izaiášově (srov. Iz 52,14; 53,2b-3). Podobně jako utiskovaný spravedlivý v Knize moudrosti (srov. 2,12-20) a jako Ježíš na Kalvárii (srov. Mt 27,39-43) bere Žalmista v potaz svůj vztah ke svému Pánu za krutého a sarkastického zdůraznění toho, čím právě trpí: je to Boží mlčení, jeho zdánlivá nepřítomnost. A přece Bůh byl přítomen v životě prosebníka blízkostí a nevýslovnou něžností. Žalmista to Hospodinu připomíná: *Ano, tys mě vyvedl z matčina lůna a dával mi bezpečně spočinout na jejích nadrech. Na tebe jsem byl odkázán od narození.* (v. 10-11a)

Hospodin je Bůh života, který dává zrod a přijímá novorozence a ujímá se ho s otcovskou láskou. A jestliže nejdříve připomínal Hospodinovu věrnost vůči národu, nyní se prosebník dovolává vlastní osobní historie a vztahu k Hospodinu a znovu uvádí zvláště významný okamžik počátku svého života. A navzdory současné opuštěnosti Žalmista uznává božskou blízkost a lásku, které jsou tak radikální, že může zvolat ve vyznání plném víry a plodné naděje: *Od lůna mé matky jsi můj Bůh.* (v. 11b)

Nárek se nyní stává bolestnou prosbou: *Ne vzdaluj se ode mne, neboť jsem v tísní, buď blízko, vždyť nemám pomocníka.* (v. 12)

GEORG RATZINGER O SVÉM BRATRU

Papeži velice záleží na tom, aby liturgie byla slavena důstojně a korektně. Je mnoho kněží, kteří si myslí, že musí v bohoslužbě něco přidávat a něco změnit. Benedikt XVI. si však přeje řádnou a dobrou liturgii bez zásahů, která lid vnitřně uchvacuje a vyznívá jako vyzvání Boha. To, co bylo dříve významné a dobré, nemělo být nikdy odsunuto. Georg Ratzinger to uvádí v knize vzpomínek „Můj bratr papež“.

Kath-net

Ztráta lidské tváře

Jediná blízkost, kterou Žalmista vnímá a která ho děsí, je přítomnost nepřátel. A proto je nutné, aby se Bůh učinil blízkým a přispěl na pomoc, protože prosebníka obklopují nepřátelé, obklíčují ho a jsou jako býci, jako lvi, kteří otevírají tlamy, aby ho pozřeli a roztrhali (srov. v. 13-14). Úzkost vystřídá vnímání nebezpečí a stupňuje se. Protivníci se jeví jako neporazitelní, stali se divokými a nebezpečnými šelmami, zatímco Žalmista je jako malý červ, bezmocný, bez jakékoliv obrany. Ale to jsou obrazy žalmu, které slouží také k vyjádření skutečnosti, že když se člověk stává brutálním a napadne bratra, převládne v něm něco zvířecího, zdá se, že ztrácí všechnu lidskou podobu; násilí má v sobě vždy něco bestiálního a jen Boží spásný zásah může člověku vrátit jeho lidskost. Nyní tedy Žalmista jako objekt divoké agrese zdánlivě nemá možnost záchrany a začíná se na něho sápat smrt: *Roztékám se jako vody, všechny kosti se mi rozpojily ... Hrdlo mám vyschlé jako střepina a jazyk se mi přilepil k patru..., dělí se o můj oděv, losují o můj šat.* (v. 15.16.19)

Dramatickými obrazy, které nacházíme ve vyprávění o Kristově umučení, je popsán rozklad odsouzeného těla, nepopsatelná vyprahlost mučí tělo umírajícího, to nachází ohlas v Ježíšově žádosti *Žízním* (srov. Jan 19,28), až po konečné gesto biřiců, kteří jako vojáci pod křížem si roz-

dělují oděv oběti, pokládané za mrtvou (srov. Mt 27,35; Mk 15,24; Lk 23,34; Jan 19,23-24).

Neodvratná záchrana

A následuje nová naléhavá žádost o pomoc: *Ty však, Hospodine, nestij daleko, má silo, pospěš mi na pomoc!... zachraň mě.* (v. 20.22a)

Je to výkřik, který proráží nebesa, protože prohlašuje víru, jistotu, která překračuje veškerou pochybnost, všechnu temnotu a každou opuštěnost. Nárek se mění, přenechává místo chvále a přijetí záchrany: *Odpověď jsi mi. Budu vyprávět svým bratřím o tvém jménu.* (v. 22c-23)

Tak se žalm otevírá dikůvzdání, velkému závěrečnému hymnu, který zahrnuje všechnu lid, Hospodinovy věrné, liturgické shromáždění, budoucí generace (srov. v. 24-32). Hospodin přispěchal na pomoc, zachránil ubožáka a ukázal svou milosrdnou tvář. Smrt a život se setkaly v neoddělitelném tajemství, život triumfoval, Bůh spásy se projevil jako neporazitelný Hospodin, kterého oslavují všechny končiny země a před ním se klanějí všechny rodiny národů. Je to vítězství víry, která může přetvořit smrt v život, propast bolesti ve zdroj naděje.

Draží bratři a sestry, tento žalm nás zavedl na Golgotu k patě Ježíšova kříže, aby nám oživil jeho umučení a sdělil plodnou radost zmrtvýchvstání. Nechejme se proniknout světlem velikonočního tajemství i za zdánlivé Boží nepřítomnosti. Také v Božím mlčení jako učedníci z Emazu se naučme rozlišovat pravou skutečnost od oné zdánlivé a uzejme cestu povýšení právě v pokoření, plný projev života ve smrti, v kříži. Když takto vložíme všechnu svou důvěru a svou naději do Boha Otce, v každé úzkosti ho můžeme i my s vírou prosit a náš křik o pomoc se změni ve zpěv chvály. Díky.

*Bollettino Vaticano 14. 9. 2011
Mezitulky redakce Světla
Překlad -š-*

předkládá dokonce jako podmínku, abychom mohli přijít za ním, tedy dosáhnout věčné blaženosti. K samé podstatě křesťanství patří tedy ochota k přijetí obětí. Neznamená to, že bychom měli takové situace přímo vyhledávat, ale vyžaduje to od nás připravenost plnit své povinnosti vůči Bohu a bližním, i když musíme pro to podstoupit nelehkou oběť. Jak říká svatý Pavel v Listu Židům, trpící Ježíš přednesl s naléhavým voláním a se slzami vroucí modlitby k tomu, který ho mohl vysvobodit, a byl vyslyšen. Z lidského pohledu by se však mohlo nejdříve zdát, jako by Bůh pro svého Syna ani prstem nehnul, vždyť musel vypít svůj kalich až do dna. Jenže co by se vyřešilo, kdyby ho vytrhl z rukou jeho katanů? Nic. Způsob vyslyšení našich proseb velmi často nebude odpovídat našim představám, zvláště když směřují spíše k zajištění pohodlí. Řešení musíme přenechat Bohu a ze své strany v naprosté důvěře v jeho moc a moudrost být ochotni přinést oběť až do konce. Za požadavkem oběti musíme vidět i konečný výsledek Ježíšova příkladu: ani naše oběť stejně jako v případě Božího Syna nemá končit v moři utrpení, ale ústí nakonec do věčné slávy. Ale aby tam opravdu vyústila, musí být přijata a přinesena.

Armáda, která by upustila od požadavků kázně a připravenosti bojovat obětavě až do posledních sil, jen aby vyhověla požadavkům demoralizovaného mužstva, nemá naději na přežití. Existuje jen jediná možná reforma Církve: reforma srdcí v návratu ke Kristu ukřižovanému. To je poselství, které nám Pán sdělil sám a pak je opakoval skrze svatého Františka a znovu skrze P. Pia. Oba k tomu autorizoval viditelnými znamenými své bolestné oběti. Smyslem života křesťana není vymýšlet způsoby, jak se kříží vyhnout, nýbrž spolu se svatým Pavlem znát jen to jediné: Ježíše Krista, a to ukřižovaného.

-š-

Když Satan pokoušel Božího Syna k opovržlivosti, vlastně

nás upozornil na útěchyplný 90. žalm, ve kterém nás Žalmista ujišťuje, že máme od našeho Otce a Stvořitele k dispozici mnohem více nebeských ochránců než jen jednoho anděla strážce: *Přikázal svým andělům, aby tě chránili na všech tvých cestách.* Tento žalm je zařazen do Denní modlitby církve v nedělním kompletáři. Jsou to slova velkého příslibu a útěchy. Neporazitelné andělské sbory jsou součástí onoho „hradu“, jímž je „náš Bůh, v něhož máme důvěru“. Kdo je obklopen dobrými přáteli, ten nepropadá strachu a úzkosti, a to tím spíše, jestliže tito přátelé jsou nejen dobří, ale navíc mocní.

Tím, kdo nás může nejvíce ohrožit, je Satan a jeho druhové, ale ať jsou jakkoliv mocní, vynalézaví a podlí, dobrými anděly byli jednou provždy poraženi a na této jejich prohře už se nedá nic změnit. Především ti, kteří mají sklon podléhat pocitu osamocení a strachu, by si měli osvojit živé přesvědčení, že ani se svým andělem strážným netvoříme osamělé dvojice, ale ve skutečnosti jsme doslova obklopeni bezpečnou a neporazitelnou osobní stráží andělů, jejichž počet daleko přesahuje počet všech možných nepřátel. Není to tedy „ochranka“, která přichází až na naše zavolání, takže vůbec neexistuje nebezpečí, že by se mohla zpozdit, ledaže bychom ji sami odkázali a dávali přednost společnosti svých nepřátel.

Andělé jsou nejen ochránci, ale také všestranní pomocníci. Jejich kapacita překračuje všechny naše představy. Je to pro nás nedocenitelné pomyšlení, že tito naši nebeští přátelé, ať pro nás právě dělají cokoli, ustavičně přitom patří na Boží tvář. To je přímo předurčuje, aby byli společníky našich modliteb a pobožností. Můžeme se na ně obracet také jako na učitele modlitby a opravdového klanění. Andělé jsou nejlepšími ochránci před všemi „nečistými, nezřízenými, mar-

Na slovíčko

nými a škodlivými myšlenkami“, jak to formuloval svatý biskup Ambrož ve své slavné přípravné modlitbě ke mši svaté. Na jiném místě těchto modliteb prosí velký učitel Církve Pána, aby při mši svaté „cítla jeho mysl sladkost blažené přítomnosti strážce svatých andělů“. V takové modlitbě se vlastně nepřipojují andělé k nám, ale jsme to my, komu se nabízí možnost povznést se až k nebeským kůrům a v jejich společnosti a vznešenosti se připojit k jejich klanění a chválám, tak jak se o tom vlastně zpívá v závěru všech prefací. Záleží jen na nás, aby nezůstalo u pouhých slov, ale aby se naše srdce a duše s nebeskými zástupy opravdu upřímně spojily, tak jak tomu jednou v plném slova smyslu má být po celou věčnost. Jestliže se naučíme před každou modlitbou a pobožností zaujmout místo ve sboru andělů, odpadnou možná brzy naše stesky na často neodbytnou roztržitost. Společnost dobrých nebeských duchů je nejkvalifikovanější k tomu, aby nás připravila na každé setkání s Pánem a aby nás doprovázela, kdykoliv cítíme potřebu obrátit se na něho osobně v jakékoliv záležitosti. Svatí andělé by se měli pro nás stát nepostradatelným doprovodem i vzorem v naší přípravě na každé svaté přijímání i v následném díkyčinění.

Nebeští druhové jsou tedy tou nejlepší a nejpovolanější společností, se kterou si můžeme užitečně „popovídat“ v kostele před začátkem bohoslužby i po jejím skončení, aniž bychom tím kohokoliv rušili a působili pohoršení.

Jejich vítězstvím nad pokušením pýchy i nad padlými anděly nesmírně vzrostla jejich nebeská blaženost, jejich láska a úcta k Bohu a jejich poznání a moc. Nazírají, jak nesmírná je naše cena v Božích očích, jak velice nás Bůh miluje, a nemají vroucnější touhy, než abychom v jejich společnosti navěky chválili a velebili našeho společného Stvoři-

tele a nejsvětějšího Dobrodince. Jejich neocenitelná a všestranná pomoc v úsilí o naši spásu nevyplývá pouze z poslušnosti vůči Nejvyššímu, ale je také projevem jejich nesmírné osobní angažovanosti o dosažení tohoto cíle k Boží chvále a slávě a naší věčné blaženosti. Čím více se už z tohoto pozemského slzavého údolí povznášíme do budoucí slávy ve společenství nekonečných zástupů nebeských duchů, tím snáze se naše srdce a mysl odpoutává od těchto pozemských věcí, překonává současné trampoty a prožívá předchůf budoucí slávy, která se zjeví na nás.

Andělé jsou pro nás nejkvalifikovanějšími vůdci. Mají k tomu ty nejlepší potřebné informace. Znají nás, naše síly i naše slabosti lépe, než je známe my sami. Vědí od našeho Stvořitele a Otce, jaké jsou jeho záměry a plány. Neexistuje situace, ve které by byla jejich společnost nevhodná nebo nežádoucí. Jejich vedení je nejvyšší moudré, taktické, citlivé. Mnoho ovšem záleží na naší poddajnosti, vnímavosti a ochotě dát se vést. Největší „práci“ mají nebeští vůdci s těmi, kteří jsou si až příliš jistí sami sebou a mají sklon nedbat dobrých rad jen proto, že nejsou z jejich vlastní hlavy. Chceme-li opravdu využít té Boží velkodušnosti, která „poručila andělům, aby nás vedli na všech našich cestách“, prosme je také, aby nás naučili potřebné pokoře a poddajnosti.

Jelikož všechno, co pro nás konají, není jen plněním úkolu, který jim byl uložen, ale věnují se nám svou pomocí a ochranou také z hluboké nadpřirozené a nezištné osobní lásky k nám, můžeme se právem těšit na to, až se se všemi těmito zatím neznámými, ale upřímnými a nezištnými přáteli jednou v nebi osobně seznámíme a poznáme jejich jedinečnost, vznešenost, krásu i všechno to, co pro nás z ryzí lásky skutečně vykonali.

-š-

Pondělí 3. 10. 2011: 6:05 Octava dies (639. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Putování modrou planetou: Island **7:15** Katolíci v Moskvě **7:40** Přijeme si... **8:00** P.S. **8:25** Modra **8:45** Collegium orientale **9:05** Cesty za poznáním: Hohe Tauern **9:15** Cesty za poznáním: Námaskard **9:25** Děti pomáhají dětem **10:05** Nedělní čtení: 27. neděle v mezidobí **10:40** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **10:55** Noekreace aneb Vandrování (107. díl) **11:05** Ekoauto (22. díl) **11:20** Skanzen Strážnice **11:40** Sedmihlásky **11:45** OVCE.sk: Pomsta **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** O Valašského primáška [P] **13:00** Tajemství mokrého ticha **13:40** Octava dies (639. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:15** Cesta návratu **14:25** Krásy Čech a Moravy (1. díl): Karlštejn **15:00** Noční univerzita: Sebe přijetí - P. Serafím Smejkal [P] **15:30** Lurdy **16:00** H2Onews (137. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **16:10** Salesiánský magazín **16:30** GOODWILLBOY VII. **17:00** NOEparáda (132. díl) [L] **17:55** Po hladině [P] **18:15** Cesty za poznáním: Yellowstone NP **18:25** Sedmihlásky **18:30** V chalupce a za chalupkou [P] **18:40** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (5. díl): přednáší Marek Orko Vácha **19:00** Patagonie: Misionářský sen **19:15** Slovo pre Teba (2. díl) **19:25** Přijeme si... **19:45** H2Onews (137. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **19:55** Z pokladů duše: P. Bogdan Stepien OSPPE - Autorita Ježíše Krista **20:00** U Pastýře [L] **21:05** Na koberečku (111. díl) [P] **21:15** Cesty za poznáním: Shekawati **21:40** Šance pro každého a Pohyb pro každého **22:00** P. Raniero Cantalamessa - Udělejte všechno, co vám řekne **22:50** Noekreace aneb Vandrování (107. díl) **23:00** Octava dies (639. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:35** Otazníky: O uzdravení z křesťanského pohledu **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 4. 10. 2011: 6:05 H2Onews (137. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **6:15** Cantica nova - rockové oratorium - Eversmiling Liberty: Trnavské zborové dni 2011 **7:15** Mezi pražci **7:45** Cesta k andělům (31. díl): Zuzana Lapčíková **8:40** Kunovské léto **9:00** Salesiánský magazín **9:15** Pro zdraví: Geriatrii **9:20** Ztracená ovečka **9:45** Cesty za poznáním: Hohe Tauern **10:00** Octava dies (639. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2011 **10:45** P. Raniero Cantalamessa - Udělejte všechno, co vám řekne **11:40** Sedmihlásky **11:45** V chalupce a za chalupkou **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (53. díl): Dechovka **12:35** Slovo pre Teba (2. díl) **12:45** Cesta návratu **12:55** Pozvání na skleničku: Pilot horkovzdušných balonů **13:45** Putování modrou planetou: Island **14:25** Otazníky: Tajemství víry **16:00** H2Onews (137. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **16:10** Přijeme si... **16:30** Cesty za poznáním: Waterfalls Northern Iceland **16:40** Cesty za poznáním: Chobe River **16:50** Cuba Libre **17:05** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **17:25** Hermie a ustrašený pavouk **17:55** Noeland (44. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** V chalupce a za chalupkou [P] **18:40** JuniorTV Kopřivnice (18. díl) **19:00** Klub Valdocco **19:15** Noekreace aneb Vandrování (107. díl) **19:25** Velké srdce pro Zlín: o Festivalu pod věží **19:40** Zpravodajské Noeviny: 4. 10. 2011 [P] **20:00** Putování po evropských kláštích: Kartuziánský klášter v Grenoblu, Švýcarsko [P] **20:35** Misijní magazín (14. díl) [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny: 4. 10. 2011 **22:00** Hlubinami vesmíru s Ladislavem Šmelcerem **22:45** P.S. **23:10** Přijeme si... **23:30** GOODWILLBOY VII. **0:05** Místo zvané domov **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 5. 10. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 4. 10. 2011 **6:20** Noční univerzita: Sebe přijetí - P. Serafím Smejkal **6:50** Noekreace aneb Vandrování (107. díl) **7:00** Šance pro každého a Pohyb pro každého **7:15** Klapka s... (27. díl) **8:20** Festival pod věží 2011: Večer chval **9:50** Pro víta mundi (113. díl): sr. Diana Marie Ludmila Dvořáková OP **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (5. díl): přednáší Marek Orko Vácha **13:20** Cvrlikání (1. díl): Cvrlikání **14:25** P.S. **14:50** Cesty za poznáním: Hohe Tauern **15:00** Cesty za poznáním: Yellowstone NP **15:10** Katolíci v Moskvě **15:40** Zpravodajské

Noeviny: 4. 10. 2011 **16:00** NOEparáda (132. díl) **16:50** Hillsong a Matt Redman poprvé v České republice **17:00** Štúdio AHA! [P] **17:25** Na koberečku (111. díl) **17:35** Skanzen Strážnice **18:00** Octava dies (639. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** V chalupce a za chalupkou [P] **18:40** Sedmihlásky **18:45** Putování po evropských kláštích: Kartuziánský klášter v Grenoblu, Švýcarsko **19:15** Moldavie tenkrát **19:35** Přijeme si... [P] **20:00** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum [P] **20:15** Cesty za poznáním: Great Salt Lake **20:25** P. Stanislav Pacner - Jak zakusit Boží moc a lásku ve svém životě [P] **21:45** H2Onews (137. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **22:00** Historie nacismu (1. díl): zvrácená ideologie slaví triumf [P] **22:35** Ekoauto (22. díl) **22:50** Noekreace aneb Vandrování (107. díl) **23:00** Generální audience papeže Benedikta XVI. **23:30** Krásy Čech a Moravy (1. díl): Karlštejn **0:05** H2Onews (137. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **0:15** Cantica nova - rockové oratorium - Eversmiling Liberty: Trnavské zborové dni 2011 **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 6. 10. 2011: 6:05 H2Onews (137. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **6:15** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (5. díl): přednáší Marek Orko Vácha **6:35** Generální audience papeže Benedikta XVI. **7:05** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **7:20** Platinové písničky (53. díl): Dechovka **7:50** Noeland (44. díl) **8:20** Hermie a ustrašený pavouk **8:50** Misie naživo: P. Peter Krenický **9:55** Otazníky: Tajemství víry **11:25** Přijeme si... **11:40** Sedmihlásky **11:45** V chalupce a za chalupkou **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Cantica nova - rockové oratorium - Eversmiling Liberty: Trnavské zborové dni 2011 **13:10** Ohlédnutí za WYD Madrid 2011: Program v Českém národním centru: Světové setkání mládeže v Madridu **14:45** Salesiánský magazín **15:00** Pro víta mundi (113. díl): sr. Diana Marie Ludmila Dvořáková OP **15:35** Kunovské léto **16:00** Zpravodajské Noeviny: 4. 10. 2011 **16:15** Modra **16:35** Ztracená ovečka **17:00** Putování modrou planetou: Island **17:40** Biblické postavky v Českém katolickém biblickém díle **17:50** Noekreace aneb Vandrování (107. díl) **18:05** JuniorTV Kopřivnice (18. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** V chalupce a za chalupkou [P] **18:40** Cesta k andělům (31. díl): Zuzana Lapčíková **19:30** H2Onews (137. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **19:40** Zpravodajské Noeviny: 6. 10. 2011 [P] **20:00** Jak potkávat svět (5. díl) [P] **21:25** Přijeme si... **21:45** P.S. [P] **22:10** Zpravodajské Noeviny: 6. 10. 2011 **22:30** Cesty za poznáním: Námaskard **22:40** Octava dies (639. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:10** NOEparáda (132. díl) **0:05** Zpravodajské Noeviny: 6. 10. 2011 **0:20** Štúdio AHA! **0:45** Collegium orientale **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 7. 10. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 6. 10. 2011 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (107. díl) **6:30** NOEparáda (132. díl) **7:20** Hlubinami vesmíru s Ladislavem Šmelcerem **8:00** Krásy Čech a Moravy (1. díl): Karlštejn **8:30** P. Stanislav Pacner - Jak zakusit Boží moc a lásku ve svém životě **9:50** Cesty za poznáním: Yellowstone NP **10:05** Na koberečku (111. díl) **10:15** Klauzura **10:35** Mezi pražci **11:10** Hermie a ustrašený pavouk **11:40** Sedmihlásky **11:45** V chalupce a za chalupkou **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přijeme si... **12:20** U Pastýře **13:25** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **13:45** O Valašského primáška **14:45** Šance pro každého a Pohyb pro každého **15:00** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (5. díl): přednáší Marek Orko Vácha **15:20** Tajemství mokrého ticha **16:00** Zpravodajské Noeviny: 6. 10. 2011 **16:15** Cuba Libre **16:30** Velké srdce pro Zlín: o Festivalu pod věží **16:50** Misijní magazín (14. díl) **18:00** Noeland (44. díl) **18:30** V chalupce a za chalupkou [P] **18:40** Sedmihlásky **18:45** Štúdio AHA! **19:10** JuniorTV Kopřivnice (18. díl) **19:30** Gospelový sborník **19:45** H2Onews (138. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa [P] **20:00** Kulatý stůl: Turínské plátno [L] **21:35** Cesty za poznáním: Yellowstone NP **21:45** Na koberečku (111. díl) **22:00** Nedělní čtení: 28. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přijeme si... **22:45** Cesta k andělům (31. díl): Zuzana Lapčíková **23:35** Historie nacismu (1. díl): zvrácená ideologie slaví tri-

SLAVNÁ ASISTOVANÁ POUTNÍ MŠE SVATÁ KE CTI PANNY MARIE RŮŽENCOVÉ - PLZEŇ, NEDĚLE 9. ŘÍJNA 2011

Program: 13.30 hod. - začátek poutního průvodu před hřbitovním kostelem sv. Mikuláše v Plzni-Petrohradě (z hlavního vlakového nádraží vlevo, pod viaduktem ulicí Mikulášskou na Mikulášské nám.), poutní průvod ke kostelu Panny Marie Růžencové (asi 15 minut chůze) • **14.30 hod.** - poutní mše svatá podle misálu z roku 1962 v kostele Panny Marie Růžencové (dominikánská farnost, Jiráskovo nám. 30), celebrant Jeho Milost Mgr. Jan Gerndt, sídelní kanovník Vždy věrně metropolitní kapituly u svatého Víta v Praze na Hradčanech, člen Metropolitního církevního soudu v Praze a Promotor iustitiae procesu blahověčení Josefa kardinála Berana. Při mši svatě asistuje P. Mgr. Antonín Damián Nohej, III. OP, župní duchovní rádce Orla župy Svatováclavské. Po splnění obvyklých podmínek je možné účasti na poutní mši svatě získat plnomocné odpustky. Při mši svatě bude vzpomenu zesnulých a žijících orlů. Lidové a orelské kroje a orelské spolkové prapory vítány.

umf **0:10** H2Onews (138. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **0:20** Putování modrou planetou: Island **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 8. 10. 2011: 6:05 H2Onews (138. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **6:15** P.S. **6:40** Kunovské léto **7:00** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **7:15** Cesty za poznáním: Hohe Tauern **7:25** Hermie a neposlušná včela Buzby [P] **8:00** Noeland (44. díl) **8:30** Sedmihlásky **8:35** NOEparáda (132. díl) **9:30** Ohlédnutí za WYD Madrid 2011: Program v Českém národním centru: Světové setkání mládeže v Madridu **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **12:10** Zpravodajské Noeviny: 6. 10. 2011 **12:25** Přijeme si... **12:40** Nedělní čtení: 28. neděle v mezidobí **13:10** Mezi pražci **13:45** Místo zvané domov **14:45** Noekreace aneb Vandrování (107. díl) **14:55** Ztracená ovečka **15:20** Platinové písničky (53. díl): Dechovka **15:55** H2Onews (138. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **16:05** Děti pomáhají dětem **16:40** Salesiánský magazín **16:55** Generální audience papeže Benedikta XVI. **17:25** Katolíci v Moskvě **17:55** Krásy Čech a Moravy (2. díl): Křivoklát [P] **18:25** Sedmihlásky **18:30** V chalupce a za chalupkou **18:45** Kaplička svatě Barbory **18:50** Zvečnené šupolím **19:05** Cesta návratu **19:15** Na koberečku (111. díl) **19:25** Nedělní čtení: 28. neděle v mezidobí **20:00** Cesta k andělům (56. díl) [P] **20:50** Collegium orientale **21:10** Putování modrou planetou: Kanada BC [P] **21:45** Šance pro každého a Pohyb pro každého **22:05** Misijní magazín (14. díl) **23:10** Moldavie tenkrát **23:30** Noční univerzita: Sebe přijetí - P. Serafím Smejkal **0:05** O Valašského primáška **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 9. 10. 2011: 6:15 Nedělní čtení: 28. neděle v mezidobí **6:45** Biblické postavky v Českém katolickém biblickém díle **6:55** Cvrlikání (1. díl): Cvrlikání **8:00** Skanzen Strážnice **8:20** Cuba Libre **8:35** Velké srdce pro Zlín: o Festivalu pod věží **8:50** Šance pro každého a Pohyb pro každého **9:05** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (5. díl): přednáší Marek Orko Vácha **9:25** Nedělní čtení: 28. neděle v mezidobí **10:00** Obec Pobeďin **10:10** Cesty za poznáním: Great Salt Lake **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Protivanov [L] **11:35** Na koberečku (111. díl) **11:50** Čteme z křesťanských periodik [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:05** Platinové písničky (54. díl): Dechovka [P] **13:40** Cesta k andělům (56. díl) **14:35** P. Stanislav Pacner - Jak zakusit Boží moc a lásku ve svém životě **16:00** Po hladině **16:20** JuniorTV Kopřivnice (18. díl) [P] **16:45** Noekreace aneb Vandrování (108. díl) [P] **16:55** Sedmihlásky [P] **17:00** Noeland (44. díl) **17:30** Hermie a neposlušná včela Buzby **18:05** Štúdio AHA! **18:35** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **19:00** Junáci z prachu **19:25** Cesty za poznáním: Wadi Rum **19:35** Čteme z křesťanských periodik **19:40** Přijeme si... [P] **20:00** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (6. díl): přednáší Marek Orko Vácha [P] **20:25** Octava dies (640. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **21:00** Pocta Verdimu: Trnavské zborové dni 2011 [P] **22:35** Ohlédnutí za WYD Madrid 2011: Program v Českém národním centru: Světové setkání mládeže v Madridu **1:10** Zpravodajský souhrn týdne **1:50** Poslech Radia Proglas [L].

CENTRUM NADĚJE A POMOCI (www.cenap.cz) je nezisková organizace, která se již od svého založení v roce 1994 zaměřuje na ochranu rodiny a života od početí, podporu zdravého životního stylu celé rodiny. V naší organizaci se věnujeme komplexní péči o zdraví – nejen tělesné. Proto se také zabýváme předporodní přípravou nastávajících rodičů, kdy podporujeme rodiče v plném přijetí jejich dítěte od počátku života, v ochraně zdraví jejich rodiny. Kromě „klasického“ kurzu předporodní přípravy nabízíme workshop s příznačným názvem „**Na začátku těhotenství**“. K pořádání tohoto kurzu nás vede především skutečnost, že v dnešní době jsou maminky pod velkým tlakem absolvování mnohých eticky sporných vyšetření. Často je již považováno za samozřejmost, že se na začátku těhotenství provede z krve matky a na základě ultrazvuku vyšetření na zhodnocení možných vývojových vad miminka. Podle našich opakovaných zkušeností o nabízených vyšetřeních na začátku těhotenství ženy nepřemýšlejí, mnohdy ani nevědí, proč se vyšetření provádí. Mnozí rodiče si ani nedovedou představit, co by se stalo, kdyby vyšetření nedopadlo dobře. Nijak se nehovoří o tom, že tato vyšetření se provádějí čistě z toho důvodu, aby se nenarodilo dítě, o kterém nebude jistota, že je zdravé. Nehovoří se o tom, že v případě špatných výsledků se nabídnou provedení potratu jako jediné a takzvané „zodpovědné“ řešení situace. Na našich kurzech a také v poradně pro ženy a dívky, i v gynekologické ambulanci častokrát slycháváme svědectví žen, kterým bylo doporučeno ukončení těhotenství pro „riziko poškození plodu“. Obavy o dítě a z toho plynoucí stres na fyzické úrovni hormonálně také působí na vyvíjející se dítě. Tato vyšetření jsou velice zatěžující jak pro ženy, tak i pro vyvíjející se dítě. Snažíme se tyto rodiče podpořit v plném přijetí dítěte. Častokrát navzdory velice špatným prognózám se narodí naprosto zdravé děti. Proto my v našem centru seznamujeme maminky s prenatální péčí, hovoříme o zdravém životním stylu, o tom, jak probíhá těhotenství, o jeho fyziologii, tak, aby si rodiče mohli utvořit svůj názor a porozumět procesu zrození a vývoje dítěte. Hovoříme o podpoře zdraví v těhotenství, o tom, která vyšetření jsou důležitá pro péči o těhotnou ženu a dítě, a hovoříme také o těch, která podstupovat nemusí a proč. Rodiče tak mají možnost pochopit souvislosti, porozumět a rozhodnout se. Každoročně se nám daří zachránit řadu dětí, které by se jinak nenarodily. Podporujeme sebedůvěru žen v jejich mateřské schopnosti a kompetence a v láskyplném přijetí dítěte od počátku jeho života. Workshop „Na začátku těhotenství“ i celý kurz předporodní přípravy je jedním z mnoha našich programů, kterými se snažíme šířit úctu k životu a k rodině. Vnímáme tuto práci jako důležitou součást pastorace rodin.

*Bc. Eliška Odložilová, porodní asistentka CENAP
MUDr. Ludmila Lázníčková, vedoucí CENAP*

Centrum naděje a pomoci pořádá od 6. 10. 2011 interaktivní kurz MYSLÍME TO SPOLU VÁŽNĚ. Tento motivační kurz je určen pro snoubenecké a novomanželské páry, které chtějí prohloubit svůj vztah. Probíhá v rámci čtyř setkání vždy ve čtvrtek od 17.30 hod. v prostorách Centra naděje a pomoci (CENAP), Vodní 13, Brno. V rámci kurzu je možné si uvědomit, jaké hodnoty jsou pro vztah důležité, jaké jsou rozdíly v komunikaci mezi mužem a ženou a jak s nimi pracovat, prohloubit znalosti o lidské sexualitě a seznámit se se základy výchovy dětí. Kurz je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím OP LZZ a pro účastníky je poskytován zdarma. Přihlášky a další informace naleznete na www.cenap.cz, tel. 543 331 471.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na volně koncipovaný cyklus duchovních obnov **ŠKOLA BLAHOŠLAVENSTVÍ**, který souvisí s pastorační přípravou na rok 2013. Duchovní obnova na téma **Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni** se uskuteční ve dnech **8.–9. 10. 2011**. Program začíná v sobotu v 9 hod. mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení v neděli ve 13 hod. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 3. 10. 2011** na e-mail: info@premonstratky.cz nebo tel. 733 755 836.

Zveme Vás do **VEČEŘADLA v kostele Nejsvětější Trojice ve Zdouňkách v neděli 9. 10. 2011**. Tomuto večerádlu bude předsedat P. Mgr. Jiří Polášek ze Zašové. Na programu je adorace, rozjímavý růženec, čtení z „modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii. Vše je zakončeno mší svatou.

Liturgická čtení

Neděle 2. 10. – 27. neděle

v mezidobí

1. čt.: Iz 5,1–7
Ž 80(79),9+12.13–14.15–16.19–20
Odp.: Iz 5,7a (*Dům Izraele je vinicí Páně.*)

2. čt.: Flp 4,6–9
Ev.: Mt 21,33–43

Slovo na den: Pronajal ji.

Pondělí 3. 10. – ferie

1. čt.: Jon 1,1–2,1.11
Jon 2,3.4.5.8

Odp.: srov. 7c (*Ze záhuby jsi vyvedl můj život, Hospodine!*)

Ev.: Lk 10,25–37

Slovo na den: Staral se.

Úterý 4. 10. – památka

sv. Františka z Assisi

1. čt.: Jon 3,1–10

Ž 130(129),1–2.3–4.7b–8

Odp.: 3 (*Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo obstojí?*)

Ev.: Lk 10,38–42

Slovo na den: Znepokojuješ se.

Středa 5. 10. – ferie

1. čt.: Jon 4,1–11

Ž 86(85),3–4.5–6.9–10

Odp.: 15b (*Ty jsi, Pane, váhavý k hněvu a svrchovaně laskavý.*)

Ev.: Lk 11,1–4

Slovo na den: Odpouštíme.

Čtvrtek 6. 10. – nez. pam. sv. Bruna

1. čt.: Mal 3,13–20a

Ž 1,1–2.3.4+6

Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 11,5–13

Slovo na den: Tlučte!

Pátek 7. 10. – památka Panny

Marie Růžencové

1. čt.: Jl 1,13–15; 2,1–2

Ž 9(9A),2–3.6+16.8–9

Odp.: 9a (*Podle práva bude Hospodin soudit svět.*)

Ev.: Lk 11,15–26

Slovo na den: Vyháním zlé duchy.

Sobota 8. 10. – nez. sobotní pam.

Panny Marie

1. čt.: Jl 4,12–21

Ž 97(96),1–2.5–6.11–12

Odp.: 12a (*Radujte se, spravedliví, v Hospodinu!*)

Ev.: Lk 11,27–28

Slovo na den: Blahoslavený život, který tě nosil.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

1. – 8. ŘÍJNA 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 2. 10.	PO 3. 10.	ÚT 4. 10.	ST 5. 10.	ČT 6. 10.	PÁ 7. 10.	SO 8. 10.
Antifona	1028 1148	1044 1164	1754 1975	1075 1197	1091 1214	1653 1870	1666 1883
Žalm	783 881	783 881	783 881	783 881	783 881	783 881	783 881
Ranní chvály:							
Hymnus	1029 1148	1045 1164	1551 1747	1076 1197	1091 1214	1653 1870	1666 1883
Antifony	1030 1149	1046 1165	1062 1182	1076 1198	1092 1215	1554 1750	1123 1248
Žalmy	1030 1150	1046 1166	1062 1183	1076 1198	1093 1215	813 914	1124 1249
Krátké čtení a zpěv	1033 1152	1049 1169	1756 1977	1079 1201	1095 1218	1554 1750	1668 1885
Antifona k Zach. kantiku	719 811	1049 1169	1551 1748	1080 1202	1095 1218	1554 1751	1669 1886
Prosby	1033 1153	1049 1169	1757 1977	1080 1202	1095 1219	1655 1872	1655 1886
Závěrečná modlitba	719 812	1050 1170	1552 1748	1080 1202	1553 1750	1555 1751	1656 1888
Modlitba během dne:							
Hymnus	1034 1157	1050 1171	1066 1187	1081 1203	1096 1220	1112 1237	1127 1253
Antifony	1035 1155	1051 1171	1066 1188	1081 1203	1097 1220	1113 1237	1128 1253
Žalmy	1035 1155	1051 1171	1067 1188	1081 1204	1097 1220	1113 1238	1128 1254
Krátké čtení	1037 1157	1054 1174	1069 1190	1084 1206	1100 1223	1115 1240	1130 1256
Závěrečná modlitba	719 812	1054 1174	1069 1191	1084 1206	1100 1224	1116 1240	1131 1256
Nešpory:							
Hymnus	1024 1143	1039 1158	1055 1176	1552 1748	1085 1208	1101 1225	1660 1877
Antifony	1025 1144	1040 1159	1056 1177	1071 1193	1086 1209	1102 1226	1555 1751
Žalmy	1025 1144	1040 1159	1057 1177	1072 1193	1087 1209	1102 1226	1661 1878
Kr. čtení a zpěv	1027 1146	1043 1162	1059 1179	1763 1983	1089 1212	1105 1229	1555 1751
Ant. ke kant. P. M.	719 811	720 812	1059 1180	1553 1749	1090 1212	1105 1229	1555 1752
Prosby	1028 1147	1043 1163	1059 1180	1764 1984	1090 1212	1105 1229	1664 1881
Záv. modlitba	719 812	719 812	1060 1181	1552 1748	1090 1213	1553 1750	1555 1751
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1257 1395	1260 1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKA MCM s.r.o.

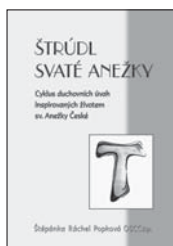
ŠTRÚDL SVATÉ ANEŽKY • CYKLUS DUCHOVNÍCH ÚVAH INSPIROVANÝCH ŽIVOTEM SV. ANEŽKY ČESKÉ

Štěpánka Ráchel Popková OSCCap.

„Štrúdl svaté Anežky“ je soubor jedenácti zamyšlení, inspirovaných životním příběhem české světice, která autorka u příležitosti osmistého výročí od jejího narození nabízí všem k prohloubení osobního duchovního života.

Královská dcera Anežka svými osudy připomíná figurku na politické šachovnici, o jejím životě rozhodovali většinou jiní. Byla úžasná v tom, jak dokázala své situace přijímat, dovolila jim, aby v nich dozrála, aby právě skrze ně dozrálo rozhodnutí pro Boha. Odevzdala svůj život. Ale i nám se každá naše situace může stát školou ke svobodě, ke svobodně přijatému odpovědnému rozhodnutí, jak se zachovám, co získám, k čemu dozraji...

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 56 stran, 59 Kč

a podstatně. Mezi ně patří výběr studia a profese, výběr životního partnera nebo volba zasvěceného života. Kniha Umění rozlišovat přináší jasné a konkrétní klíče k tomu, abychom si dokázali ujasnit své priority a postupně rozvíjeli umění rozlišovat skutečné dobro od zdánlivého dobra.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 136x195 mm, 192 stran, 199 Kč

MYSLET JEHO MYŠLENKAMI

Romano Guardini

Malý výbor z raného tvůrčího období (1916–1921) předního katolického teologa.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 118x185 mm, 112 stran, 119 Kč*

APOŠTOL JEŽÍŠE KRISTA • PROMLUVY O SVATÉM PAVLOVI

Benedikt XVI. • Z italštiny přeložili Johana Bronková, Milan Glaser a Josef Kolářek

Knížní vydání katechezí papeže Benedikta XVI., které pronesl na generálních audiencích během Roku sv. Pavla.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 118x180 mm, 140 stran, 179 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

UMĚNÍ ROZLIŠOVAT • SPRÁVNÁ ROZHODNUTÍ VE SPRÁVNÝ ČAS

*Bertrand Georges • Z francouzštiny přeložila
Věra Vejrychová*

Každý den nás staví před řadu drobných rozhodnutí, která v souhrnu mohou výrazně ovlivňovat nás i naše bližní. Občas ale konáme rozhodnutí zásadní, která náš život ovlivní dlouhodobě

CO SI MYSLÍME O JEZUITECH?

Odpovědný redaktor Michal Altrichter

Odpovědi více než 70 oslovených osobností na anketu k 450. výročí příchodu jezuitů do českých zemí.

*Refugium Velehrad-Roma s.r.o. • Váz., přebal,
křídový papír, 185x185 mm, 140 stran, 200 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.